

பொருளாதாரச் செயலாற்றம், பிரச்சினைகள், கொள்கைகள்-1989

1989 இல் இலங்கையின் பொருளாதாரம் சார்புரீதியில் மிதமான பொருளாதார வளர்ச்சி வீதத்தினை அடைந்துள்ளது. உண்மை நியதிகளில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி 1988 இன் 2.7 சதவீத வளர்ச்சியுடன் ஒப்பிடுகையில், 2.3 சதவீதத்தினால் அதிகரித்திருப்பதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதே போக்கினைத் தொடர்ந்து, வெளிநாட்டிலிருந்தான தேறிய காரணி வருமானப் பாய்ச்சலை அனுமதித்ததன் மூலம் பெறப்பட்ட மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி முன்னைய ஆண்டில் பதிவு செய்யப்பட்ட உண்மை மொத்த தேசிய உற்பத்தி வளர்ச்சி வீதமான 2.6 சதவீதத்துடன் ஒப்பிடுகையில் 2.2 சதவீதங் கொண்ட வளர்ச்சியைக் காட்டியது.

அட்டவணை 1.1

தேசிய வருமானப் புள்ளி விபரங்கள் 1987-1989

விடயம்	தொகை (ப. இ. ரூபாய்களில்)			வளர்ச்சி வீதம் (%)	
	1987	1988*	1989*	1988*	1989*
1. நடைமுறைக் காரணிச் செலவு விலைகளில் மொ. உ. உ. ...	177,731	203,516	228,373	14.5	12.2
2. நிலையான (1982) காரணிச் செலவு விலைகளில் மொ. உ. உ. ...	115,922	119,050	121,729	2.7	2.3
3. நடைமுறைக் காரணிச் செலவு விலைகளில் மொ. தே. உ. ...	173,395	198,250	222,467	14.3	12.2
4. நிலையான (1982) காரணிச் செலவு விலைகளில் மொ. தே. உ. ...	113,307	116,214	118,791	2.6	2.2
5. நடுவாண்டுக் குடித்தொகை ('000) ...	16,361	16,586	16,806	1.4	1.3
6. தலைக்குரிய மொ. தே. உ. ...	10,598	11,953	13,237	12.8	10.7
(i) நடைமுறை விலைகளில்(ரூபாய்களில்)	6,925	7,007	7,068	1.2	0.9
(ii) நிலையான விலைகளில்(ரூபாய்களில்)					

* தற்காலிகமானவை

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி.

1989 இன் வளர்ச்சிச் செயலாற்றம் மிகவும் உற்சாகம் தருவதாக இல்லை என்பது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாகும். எனினும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளைப் பாதித்தது மட்டுமன்றி வியாபாரத்தின் மீதான நம்பிக்கைகளையும் சிதறடித்த பரவலான உள்நாட்டுக் குழப்பங்கள், வேலை நிறுத்த ஏற்பாடுகள், வேளாண்மை உற்பத்திகளைக் கடுமையாகப் பாதித்த பாதகமான வானிலை போன்ற கடினமான நிலைமைகளின் கீழ் 1989 இல் பொருளாதாரம் தொழிற்பட வேண்டியிருந்தபடியைக் கருத்திற்கொள்கையில் இவ்வளர்ச்சிச் செயலாற்றம் மிகத்திருப்திகரமானது எனக் கருதமுடியும். இது, பொருத்தமான கொள்கைகளும், சரியான ஊக்குவிப்புகளும் கைக்கொள்ளப்படுமிடத்து பொருளாதார இயலாமை தீவிரமான தாக்கங்களுக்கெல்லாம் ஈடுகொடுத்துச் சாதகமான பெறுபேறுகளைத் தோற்றுவிக்குமென்பதனைப் பிரதிபலிக்கின்றது.

நடைமுறைக் காரணிச் செலவு விலைகளில், மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி 1989 இல் ரூ. 22,200 கோடியாக விளங்கி, 1988 இணைவிட 12.2 சதவீதம் கொண்ட அதிகரிப்பினைக் கொண்டுள்ளதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதே வேளை பொருளாதாரத்தின் பொதுவான விலை மாற்றங்களின் குறிகாட்டியான உள்ளடக்க மொத்தத் தேசிய உற்பத்திச் சுருக்கி 9.8 சதவீதத்தினால் அதிகரித்ததுடன், இவ்வீதம் 1988 இல் பதிவு செய்யப்பட்ட 11.5 சதவீதத்திலும் பார்க்க சிறிதளவு குறைவானதாகவும் இருந்தது. இதன்படி, நிலையான (1982) விலைகளில் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி ரூ. 12,200 கோடியாக மதிப்பிடப்பட்டு 2.2 சதவீதமான வளர்ச்சி வீதத்தினைப் பிரதிபலித்தது. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் வளர்ச்சியுடன் ஒப்பிடுகையில் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியின் வளர்ச்சி வீதம் சிறிதளவு குறைவாக இருந்தமைக்கு வெளிநாட்டுக் காரணி வருமானத்தின், முக்கியமாக வட்டிக்கொடுப்பனவுகளின் தேறிய வெளிப்பாய்ச்சலே காரணமாகும்.

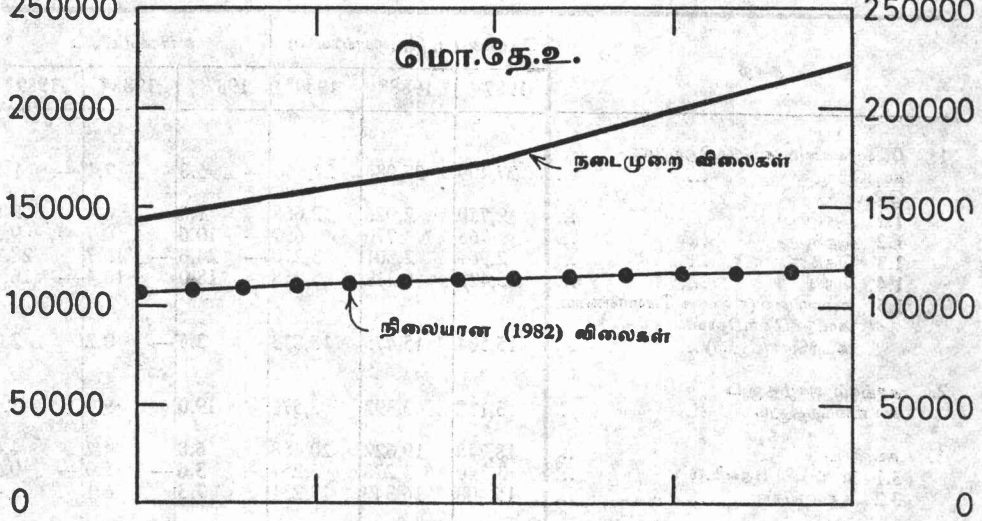
பதிவாளர் நாயகத்தின் தற்காலிக மதிப்பீடுகளின்படி, இலங்கையின் குடித் தொகை 1989 இல் 1.3 சதவீதத்தினால் 168 இலட்சத்திற்கு அதிகரித்தது. இதன்படி 1989 இல் நடைமுறை விலைகளில் தலைக்குரிய மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி ரூ. 13,237 (ஐ.அ. டொலர் 367) என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1989 இல் நடைமுறை விலைகளில் தலைக்குரிய வருமானம் 10.7 சதவீதத்தினால் வளர்ச்சியடைந்தபோதும் உண்மை நியதிகளில் அதிகரிப்பு 0.9 சதவீதமாக மட்டுமே இருந்தது.

உள்நாட்டுச் சேமிப்புகள் 1988 இன் ரூ. 2,670 கோடியிலிருந்து 1989 இல் ரூ. 3,060 கோடிக்கு அதிகரித்திருப்பதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளதுடன் சந்தை விலைகளில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் விகிதமாக நோக்குகையில் உள்நாட்டுச் சேமிப்புகள் 12.0 சதவீதத்திலிருந்து 12.1 சதவீதத்திற்கு அதிகரித்தன. அதேவேளை தேசிய சேமிப்புகளின் விகிதமும்—சந்தை விலைகளில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கான தேசிய சேமிப்புகளின் விகிதம்—இவ்விரு ஆண்டுகளுக்கிடையில் 14.2 சதவீதத்திலிருந்து 14.0 சதவீதத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்தது. இவ்வாண்டின் குறைவான வளர்ச்சி வீதத்தினையும், பொதுவான உறுதியற்ற நடவடிக்கைகளையும் கருத்திற் கொள்கையில், சேமிப்பு வீதத்தில் ஏற்பட்ட இச்சிறிய வீழ்ச்சி வியப்பிற்குரியதொன்றல்ல.

1989 இல் மூலதனவாக்க வீதம் பின்னடைவிற்குட்பட்டிருந்தது. எதிர்கால வளர்ச்சி வாய்ப்புக்களைக் கருத்திற்கொண்டு பார்க்கையில் இவ்விடயம் மிகத் தீவிர சிந்தனைக்குரிய தொன்றாகவுள்ளது. இருப்புக்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் உட்பட மொத்த உள்நாட்டு மூலதனவாக்கம் 1988 இன் 10 சதவீத உயர்வுடன் ஒப்பிடுகையில் 1989 இல் 8 சதவீதம் கொண்ட அதிகரிப்பினைப் பதிவு செய்தது இதன் விளைவாகச் சந்தை விலைகளில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கான மொத்த உள்நாட்டு மூலதனவாக்க விகிதம் 1988 இன் 22.8 சதவீதத்திலிருந்து, 1989 இல் 21.7 சதவீதத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்தது. அண்மைய ஆண்டுகளில் காணப்பட்ட பொதுவான தன்மைக்கு மாறாக, 1989 இல் மூலதனவாக்கத்திற்கான டெரும் பங்கு தனியார்துறையிலிருந்தே கிடைத்தது. தனியார்துறை,

மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி

பத்து இலட்சம் ரூபாய்களில் பத்து இலட்சம் ரூபாய்களில்

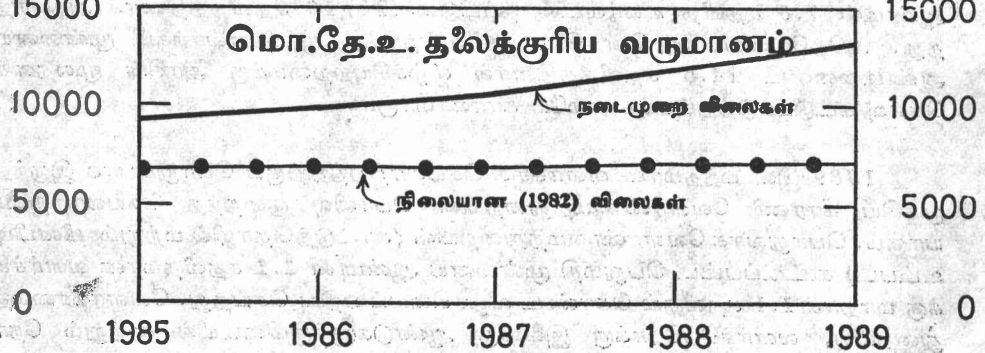
சதவீதம்

சதவீதம்

ரூபாய்கள்

ரூபாய்கள்

1985 1986 1987 1988 1989

இலக்கை மத்திய வங்கி.

அட்டவணை 1.2

மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியின் வளர்ச்சியும் உள்ளடக்கமும் 1987-1989
நிலையான (1982) காரணிச் செலவு விலைகளில்

தகறை	தொகை (ப. இ. ரூபாய்களில்)			வளர்ச்சி வீதம்		
	1987	1988*	1989*	1987	1988*	1989*
1. வேளாண்மை, காட்டுத்தொழில், கடற்றொழில் ...	27,409	27,984	26,666	5.8	2.1	1.1
இதில்:						
1.1 தேயிலை ...	2,750	2,926	2,668	1.0	6.4	8.8
1.2 இறப்பர் ...	765	770	697	10.6	0.7	9.5
1.3 தெங்கு ...	2,967	2,501	3,210	24.6	15.7	28.3
1.4 நெல் ...	5,423	6,312	5,258	18.0	16.4	16.7
1.5 ஏனையவை (ஏனைய வேளாண்மை, காட்டுத்தொழிலும் கடற்றொழிலும்) ...	15,504	15,475	15,833	3.5	0.2	2.3
2. சுரங்கம் அகழ்த்தலும் கல் உடைத்தலும் ...	3,112	3,392	3,576	19.0	9.0	5.4
3. தயாரிப்பு ...	18,748	19,622	20,488	6.8	4.7	4.4
3.1 மரப்பயிர் பதனிடல் ...	3,340	3,273	3,257	3.6	2.0	0.5
3.2 ஏனையவை ...	15,408	16,349	17,231	7.5	6.1	5.4
4. கட்டடவாக்கம் ...	8,338	8,463	8,514	1.8	1.5	0.6
5. டணிகள் ...	58,315	59,589	61,485	2.7	2.2	3.2
6. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி ...	115,922	119,050	121,729	1.5	2.7	2.3
7. வெளிநாட்டிலிருந்தான தேறிய காரணி ஒருமானம் ...	2,615	2,836	2,938	—	—	—
8. மொத்த தேசிய உற்பத்தி ...	113,307	116,214	118,791	1.6	2.6	2.2

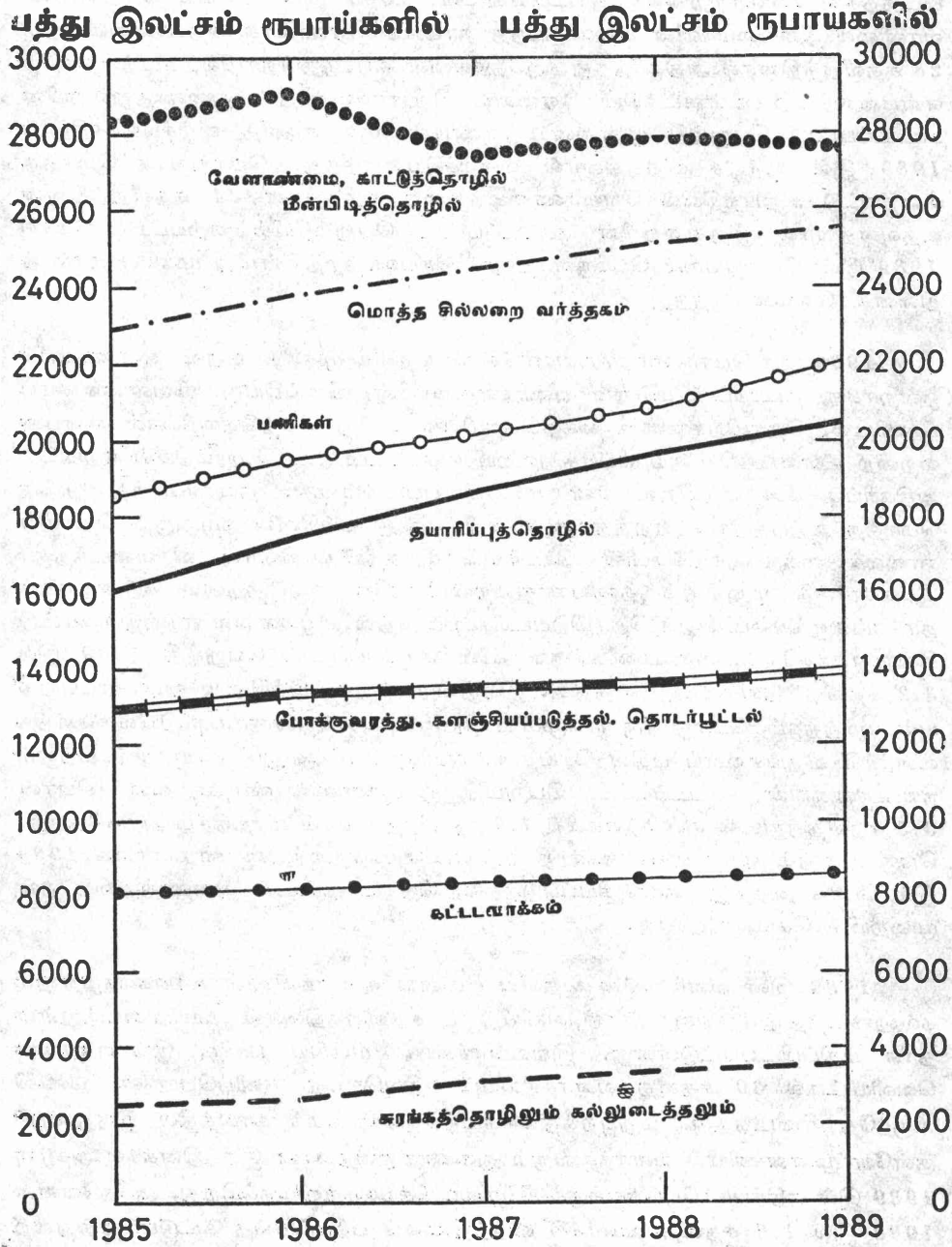
* தற்காலிகமானவை.

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி.

அரசு கூட்டுத்தாபனங்கள் என்பவற்றின் இணைந்த மூலதனவாக்கம் முன்னைய ஆண்டின் 7.8 சதவீத உயர்வுடன் ஒப்பிடுகையில், 16 சதவீதத்தினால் அதிகரித்தது. அதேவேளை, அரசின் மொத்த உள்நாட்டு மூலதனவாக்கம் முன்னைய ஆண்டினவிட 14.5 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியுற்றமைக்கு அரசின் மூலதனச் செலவு கட்டுப்படுத்தப்பட்டமையே காரணமாகும்.

1989 இன் மந்தமான வளர்ச்சிச் செயலாற்றத்திற்குப் பொறுப்பாக இருந்த முக்கிய காரணி வேளாண்மைத்துறையின் பொலிவு குறைந்த செயலாற்றமே யாகும். பொதுவாக வேளாண்மைத்துறையின் (காட்டுத்தொழில் மற்றும் மீன்பிடி உட்பட) கூட்டப்பட்ட பெறுமதி முன்னைய ஆண்டின் 2.1 சதவீதமான வளர்ச்சிக்கு மாறாக 1.1 சதவீதங் கொண்ட வீழ்ச்சியைப் பதிவு செய்தது. வேளாண்மைத் துறையில், வளர்ச்சிப்போக்கு இவ்விரு ஆண்டுகளுக்கும்மிடையில் முற்றும் நேர் மாறாகக் காணப்பட்டது. 1988 இல் தெங்கு தவிர்ந்த அனைத்துத் துணைத் துறைகளும் சாதகமான வளர்ச்சியைக் காட்டியிருக்கையில் 1989 இல் தெங்குத் துறை மட்டும் சாதகமான வளர்ச்சியைக் காட்டியது. தேயிலையினதும். இறப் பரினதும் கூட்டப்பட்ட பெறுமதி 1989 இல் முறையே 8.8 சதவீதத்தினாலும்

கைத்தொழில் மூலங்களின்படியான மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி
நிலையான (1982) காரணிச் செலவு விலைகளில்

இலங்கை மத்திய வங்கி.

9.5 சதவீதத்தினாலும் வீழ்ச்சியடைந்தன. நெல் துறையில் பொதுவான வெளியீடு 1988 இன் 16.4 சதவீதங் கொண்ட அதிகரிப்புடன் ஒப்பிடுகையில் 16.7 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தது. எனினும், 1989 இல் தெங்குத்துறை குறிப்பிடத்தக்க விரிவாற்றலைக் காட்டியதுடன், 1988 இல் நிலவிய சாதகமான வானிலை நிலைமைகளின் காலங்கடந்த தாக்கம் காரணமாக அதன் வெளியீடும் 28 சதவீதத்தினால் அதிகரித்தது. அதேவேளை காட்டுத்தொழில், கடற்றொழில் என்பனவற்றை உள்ளடக்கிய "ஏனைய வேளாண்மைத்" துணைத்துறையின் கூட்டப்பட்ட பெறுமதி முன்னைய ஆண்டின் 0.2 சதவீத வீழ்ச்சிக்கெதிராக 1989 இல் 2.3 சதவீதத்தினால் வளர்ச்சியடைந்தது. பொதுவாக மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் வேளாண்மைத்துறை ஏறத்தாள 24 சதவீதத்தினை உதவுவதனால் இத்துறையின் கூட்டப்பட்ட பெறுமதியில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி 1989 இன் பொதுவான பொருளாதாரச் செயலாற்றத்தின்மீது முக்கிய தாக்கத்தினைக் கொண்டிருந்தது.

1989 இல் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவிய முக்கிய உதவு காரணிகளில் ஒன்றாகத் தயாரிப்பு மற்றும் பணிகள்துறைகள் விளங்கியது. வேளாண்மைப் பதனிடல், தொழிற்சாலைக் கைத்தொழில்கள், சிறு கைத்தொழில்கள் என்பனவற்றை உள்ளடக்கிய தயாரிப்புத்துறையின் கூட்டப்பட்ட பெறுமதியில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு 4.4 சதவீதம் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தயாரிப்புத்துறையின் மொத்த உற்பத்தியில் ஏறத்தாள மூன்றிலிரண்டு பங்கினை வழங்கும் தொழிற்சாலைக் கைத்தொழில்களின் வெளியீடு 6 சதவீதத்தினால் விரிவடைந்தது. இவ்வளர்ச்சி முழுவதும் தனியார்துறையிலிருந்தே கிடைத்தமை கடுமையான தாக்கங்களுக்கிடையிலும் தொழிற்படக்கூடிய அதன் இயலவை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. அதேவேளை பணிகள்துறையின் கூட்டப்பட்ட பெறுமதி 1989 இல் 3.2 சதவீதத்தினால் அதிகரித்தது. இத்துறையில் வங்கித்தொழிலும் காப்புறுதியும், வர்த்தகம், பொது நிருவாகமும் பாதுகாப்பும் என்பன சார்புரீதியில் உயர்ந்த வளர்ச்சி வீதங்களைப் பதிவு செய்தன. எனினும் மின்வலு, வாயு, நீர் மற்றும் நலப்பணிகளின் கூட்டப்பட்ட பெறுமதி முன்னைய ஆண்டின் வளர்ச்சியான 3.5 சதவீதத்துடன் ஒப்பிடுகையில் 1.8 சதவீதத்தினால் மாத்திரம் அதிகரித்தது. பெரும்பாலும் ஏயர் லங்காவின் திருந்திய செயலாற்றத்தின் காரணமாக 1989 இல் போக்குவரத்து, களஞ்சியப்படுத்தல், தொடர்பூட்டல் துணைத்துறை நன்முறையில் செயலாற்றியது.

1989 இன் வளர்ச்சிக்கு உதவிய ஏனைய துறைகளினுள் சுரங்கமகழ்தலும் கல்லுடைத்தலும் துறையின் வெளியீடு 5 சதவீதத்தினால் உயர்வடைந்துள்ளதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு, இவ்வாண்டின் வெளியீட்டில் 30 சதவீத வளர்ச்சியைப் பதிவுசெய்த கனிப்பொருள் மணலிலிருந்தே கிடைத்தது. மறுபுறத்தில் கடந்த அண்மைக் காலத்தில் இத்துறைக்குள்ளே முன்னணியில் வளர்ந்துவரும் துணைத்துறையான இரத்தினக்கல் அகழ்வு 1989 இல் எதிர்பார்ப்புக்களுக்குக் கீழேயே செயலாற்றியிருக்கிறது. அதேவேளை 1988 இல் 1.5 சதவீத வளர்ச்சி வீதத்தினைப் பதிவுசெய்த கட்டுமானத்துறை 1989 இல் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட அரசு முதலீட்டு நிகழ்ச்சித் திட்டங்களின் தாக்கங்களின் கீழ் 0.6 சதவீதத்தினால் மிகச் சிறிதளவில் மட்டும் வளர்ச்சியுற்றது.

பெரும்பாலான பயிர்களின் வெளியீடு வீழ்ச்சிகளைப் பதிவுசெய்தமையால் 1989 இல் வேளாண்மைத்துறை கடுமையான பின்னடைவினைக் கொண்டிருந்தது. தேயிலை உற்பத்தி 9 சதவீதத்தினாலும், இறப்பர் உற்பத்தி 10 சதவீதத்தினாலும் வீழ்ச்சியடைந்தவேளையில் நெல் உற்பத்தி 17 சதவீதத்தினால் கணிசமாக வீழ்ச்சியடைந்தது. முதன்மைப் பயிர்களிடையே தெங்கு மட்டும் இவ்வாண்டில் உற்பத்தியில் ஓரளவு முன்னேற்றத்தினைக் காட்டியது. பெரும்பாலான சிறு ஏற்றுமதிப் பயிர்களினதும், அதேபோன்று சிறு உணவுப் பயிர்களினதும் செயலாற்றம் ஏமாற்றமளிப்பதாகவே இருந்தது.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளிலும் 1988 இல் ஆகக்கூடிய மட்டமான 2,270 இலட்சம் கிலோக்கிராம்களை அடைந்த தேயிலை உற்பத்தி, 1989 இல் 2,070 இலட்சம் கிலோக்கிராம்களுக்கு 9 சதவீதத்தினால் மிகக் கூடுதலாக வீழ்ச்சியடைந்தது. 1989 இல் உற்பத்தியிலேற்பட்ட வீழ்ச்சி அனைத்து மூன்று உயரவகைத் தேயிலைகளிலும் பிரதிபலித்ததெனினும் 830 இலட்சம் கிலோக்கிராம்களுக்கு ஏறத்தாள 14 சதவீதத்தினால் உற்பத்தி வீழ்ச்சியடைந்த தாழ்நிலப் பிரதேசங்களிலேயே மிகக் கூடுதலாகக் காணப்பட்டது. உயர்நிலத் தேயிலையின் வெளியீடு 740 இலட்சம் கிலோக்கிராம்களுக்கு 4 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தவேளையில், மத்தியநில வகைத் தேயிலையின் வெளியீடு 500 இலட்சம் கிலோக்கிராம்களுக்கு 8 சதவீதத்தினால் குறைவடைந்தது. ஆண்டின் தொடக்கப் பகுதியில் நிலவிய வரண்ட நிலைமைகள், இரண்டாம் காலாண்டுப் பகுதியில் காணப்பட்ட பெரும் பருவக்காற்று மழை, தொடர்ச்சியான உள்நாட்டு அமைதியின்மையின் காரணமாகக் காணப்பட்ட தடங்கல்கள் என்பன குறைவான வெளியீட்டிற்குக் காரணமான முக்கிய காரணிகளாகும். வேலைநிறுத்தங்கள் மூலம் தேயிலைத் தொழிற்சாலைகள், மின்வழங்கல், மற்றும் போக்குவரத்து வசதிகள் பொறுப்பற்ற முறையில் அழிக்கப்பட்டமை, பயங்கரம், பதட்டம் ஆகிய சூழ்நிலைகள் காரணமாகப் பொதுவாகத் தேயிலைப் பயிர்ச்செய்கையாளர்களின் ஒழுங்குணர்வுகள் குறைவடைந்தமை என்பவற்றின் வடிவில் தேயிலைக் கைத் தொழிலின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் பாதித்த உள்நாட்டுக் குழப்பங்களே 1989 இல் தேயிலைக் கைத்தொழிலை முடமாக்கிய மிக முக்கிய காரணியாக விளங்கியது.

குறைந்த வெளியீட்டின் விளைவாக, கொழும்பு ஏலங்களில் விற்கப்பட்ட தேயிலையின் அளவு 1988 இல் விற்கப்பட்ட 2,091 இலட்சம் கிலோக்கிராம்களுடன் ஒப்பிடுகையில், 1989 இல் 1,936 இலட்சம் கிலோக்கிராம்களுக்கு 7.4 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தது. 1989 இல் கொழும்பு ஏலங்களில் தேயிலை விலைகள் குறிப்பிடத்தக்களவில் வலுவடைந்தன. கொழும்பு ஏலங்களில் தேயிலையின் சராசரி மொத்த விலை முன்னைய ஆண்டின் கிலோக்கிராமொன்றிற்கான ரூ. 54.61 உடன் ஒப்பிடுகையில் 28 சதவீதத்தினால் அதிகரித்தன. 1989 இன் முதல் இரண்டு மாதகாலப் பகுதியில் கொழும்பு ஏலங்களில் சராசரி விலைகள் ரூ. 42.71 ஆக அமைந்து, 1988 இன் தொடர்பான மாதங்களின் சராசரி விலைகளைவிடக் குறைவாக இருந்தன. எனினும் 1989 மாச்சிலிருந்து விலைகள் உச்ச உற்பத்தியைக் கொண்ட மாதங்களான யூனிலும், யூலையிலும் சிறிய தளம்பல்களுடன் மேல்நோக்கிய போக்கினைக் கொண்டிருந்தன. எனினும், செத்தெம்பரிலிருந்து விலைகளில் குறிப்பிடத்தக்க உயர்வு காணப்பட்டதுடன், ஒத்தோபர் இறுதியில் கொழும்பு ஏலத்தில் -மொத்த விலைகள் கிலோக்கிராம ஒன்றிற்கு ரூ. 72.12 இனை அடைந்தன.

குறைவடைந்த உலக நிரம்பல், இந்தியாவினால் உள்நாட்டுச் சந்தைக்கு அதிகரித்த தேயிலை திருப்பப்பட்டமை என்பன விலை அதிகரிப்பிற்கு உதவிய முக்கிய காரணிகளுள் சிலவாகும். இதேவேளையில் செர்ணோபில் பேரழிவினைத் தொடர்ந்து சோவியத் சமவுடமைக் குடியரசு ஒன்றியத்தின் பயிரிடல் வீழ்ச்சி யுற்றமையின் காரணமாக அதன் கொள்வனவுகள் அதிகரித்தமையும் கொழும்பு ஏலங்களில் தேயிலைக்கான கேள்வி வலுவடைய உதவியது. அத்துடன் செலா வணிவீதத் தேய்வும் கொழும்பு ஏலங்களில் ரூபா நியதிகளில் விலைகளை அதிகரிப் பதற்கு உதவியது. சிறந்த விலைகளின் விளைவாக மக்கள் தோட்ட அபிவிருத்திச் சபையின் உற்பத்தியாளர் இலாபம் 1988 இன் கிலோக்கிறாம் ஒன்றிற்கான எதிர்க்கணிய இலாபமான ரூ. 6.90 இலிருந்து 1989 இல் கிலோக்கிறாமொன்றிற்கு ரூ. 0.57 கொண்ட நேர்க்கணிய இலாபத்திற்கு முன்னேற்றமடைந்தவேளையில், இலங்கை அரசு பெருந்தோட்டக் கூட்டுத்தாபனத்தின் உற்பத்தியாளர் இலாபமும் 1988 இன் கிலோக்கிறாமொன்றிற்கான எதிர்க்கணிய இலாபமான ரூ. 2.17 இலிருந்து 1989 இல் கிலோக்கிறாமொன்றிற்கு ரூ. 3.15 கொண்ட நேர்க்கணிய இலாபத்திற்கு அதிகரித்தது.

1989 இல் இறப்பர் உற்பத்தி 1.107 இலட்சம் கிலோக்கிறாம்களுக்கு 10 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பரவலான உள்நாட்டுக் குழப்பங்களின் காரணமாகத் தொழிற்சாலைகள் பல சேதமாக்கப் பட்டமை, வழமையான பால் எடுக்கும் தொழிற்பாடுகள் தடைப்பட்டமை என்பன இறப்பர்உற்பத்தி தாழ்வுற்றமைக்கு ஏதுவான முக்கிய காரணிகளாகும். 1989இன் முதற் காலாண்டில் நிலவிய வரண்ட காலநிலையும் இரண்டாம் காலாண் டுப் பகுதியில் முக்கிய இறப்பர் வளரும் பிரதேசங்களில் ஏற்பட்ட பெரும் பருவக் காற்றுமழையும் வெள்ளமும் குறைவான உற்பத்திச் செயலாற்றத்திற்குப் பொறுப் பாக்குருந்த ஏனைய காரணிகளாகும். வெளியீட்டு வகைகளின் நியதிகளில், உற் பத்தியில் வீழ்ச்சி கிறேப் இறப்பரில் மிகக் கூடுதலாகச் செறிந்து காணப்பட்ட துடன் இதன் அளவு 1989 இல் 375 இலட்சம் கிலோக்கிறாம்களுக்கு 16 சதவீதத் தினால் வீழ்ச்சியடைந்த வேளையில் தட்டை இறப்பரின் வெளியீடு 543 இலட்சம் கிலோக்கிறாம்களுக்கு 14 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தது. மாறாக, தொழில் நுட்பரீதியில் பாகுபடுத்தப்பட்ட இறப்பரின் உற்பத்தி 1989 இல் 189 இலட்சம் கிலோக்கிறாம்களுக்கு 5 சதவீதத்தினால் அதிகரித்தது.

1989 இல் இறப்பர் உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி அரசதுறைப் பெருந் தோட்டங்களிலேயே மிகக் கூடுதலாகக் காணப்பட்டது. மொத்த இறப்பர் உற்பத்தியில் ஏறத்தாள 31 சதவீதத்திற்கு வகைகூறிய இரு அரசதுறைக் கூட்டுத்தாபனங்களான மக்கள் தோட்ட அபிவிருத்திச்சபை, இலங்கை அரசு பெருந்தோட்டக் கூட்டுத்தாபனம் என்பனவற்றின் இறப்பர் உற்பத்தி (வாங்கப் பட்ட லேட்டெக்ஸ் மூலம் தயாரிக்கப்பட்ட இறப்பர் உட்பட) முன்னைய ஆண்டின் உற்பத்தியைவிட 1989 இல் 14 சதவீதம் குறைவாக இருந்தது. அதேவேளை 1989 இல் தனியார்துறையின் இறப்பர் உற்பத்தி 760 இலட்சம் கிலோக்கிறாம்கள் என மதிப்பிடப்பட்டதுடன் 1988 இல் அறிவிக்கப்பட்ட உற்பத்தியிலும் பார்க்க 7 சதவீதம் குறைவானதாகவும் இருந்தது.

இறப்பின் உற்பத்திச் செலவு அரசதுறை, தனியார்துறை பெருந்தோட்டங்கள் இரண்டிலும் கணிசமான அதிகரிப்புக்களைப் பதிவு செய்தன. இது உயர்ந்த கூலிச் செலவு, தாழ்ந்த விளைச்சல் என்பவற்றின் வெளிப்பாடாகும். மக்கள் தோட்ட அபிவிருத்திச்சபையின் உற்பத்திச் செலவு 1989 இல் கிலோக்கிறா மொன்றிற்கு ரூ. 29.25 இற்கு 18 சதவீதத்தினால் அதிகரித்த வேளையில், இலங்கை அரசு பெருந்தோட்டக் கூட்டுத்தாபனத்தின் உற்பத்திச் செலவு கிலோக்கிறாமொன்றிற்கு ரூ. 26.71 ஆக 16 சதவீதத்தினால் உயர்வடைந்தது. 1989 இல் தனியார்துறையின் உற்பத்திச் செலவு கிலோக்கிறாமொன்றிற்கு ரூ. 15.01 இற்கு 12 சதவீதத்தினால் அதிகரித்திருப்பதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இறப்பர்துறை குறைவடைந்த வெளியீட்டுப் பிரச்சினைகள் மட்டுமன்றி, 1989 இல் குறைந்த விலைகளினால் தோன்றிய பிரச்சினைகளையும் எதிர்த்துச் சமாளிக்கவேண்டியிருந்தது. அனைத்துவகை இறப்பினதும் சராசரி ஏற்றுமதி (க.ஏ.பெ.) விலை 1989 இல் கிலோக்கிறாமொன்றிற்கு ரூ. 36.17 ஆக 3 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தது. விலைகளில் ஏற்பட்ட கீழ்நோக்கிய போக்கிற்கு, மலேசியா, இந்தோனேசியா, தாய்லாந்து போன்ற முக்கிய இறப்பர் உற்பத்தி நாடுகளின் அதிகரித்த உற்பத்தியைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட உயர்வான உலக நிரம்பல்களே முக்கிய காரணமாக இருந்தன. கொழும்பு ஏலங்களில் ஆர்.எஸ்.எஸ். 1 இன் சராசரி விலை கிலோக்கிறாம் ஒன்றிற்கு ரூ. 22.63 இற்கு 7 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தவேளையில் ஆர்.எஸ்.எஸ். 2 இன் சராசரி விலை முன்னைய ஆண்டினை விடக் கிலோக்கிறாமிற்கு ரூ. 21.77 இற்கு 9 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தது. லேட்டெக்ஸ் கிறேப் 1 இன் விலையும் 1989 இல் கிலோக்கிறாமிற்கு ரூ. 29.42 இற்கு 10 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தது. இதன் விளைவாக மக்கள் தோட்ட அபிவிருத்திச்சபையின் உற்பத்தியாளர் இலாபம் 1988 இன் கிலோக்கிறாமொன்றிற்கு ரூ. 3.00 கொண்ட நேர்க்கணிய இலாபத்திலிருந்து 1989 இல் கிலோக்கிறாமொன்றிற்கு ரூ. 1.25 கொண்ட எதிர்க்கணிய இலாபத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்தது. இலங்கை அரசு பெருந்தோட்டக் கூட்டுத்தாபனத்தின் உற்பத்தியாளர் இலாபமும் இவ்விரு ஆண்டுகளுக்குமிடையில் கிலோக்கிறாமொன்றிற்கு ரூ. 3.45 இலிருந்து கிலோக்கிறாமொன்றிற்கு ரூ. 1.14 கொண்ட எதிர்க்கணிய இலாபத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்தது.

பெரும்பாலான முக்கிய வேளாண்மைப் பயிர்கள் வெளியீட்டில் வீழ்ச்சிகளைப் பதிவுசெய்த வேளையில் தெங்கு உற்பத்தி மட்டும் 1989 இல் 24,860 இலட்சம் காய்களுக்கு அதிகரித்து 28 சதவீதங் கொண்ட கணிசமான அதிகரிப்பினைப் பதிவு செய்தது. இதற்கு முன்னைய ஆண்டில் நிலவிய திருந்திய மழை வீழ்ச்சியின் காலங்கடந்த தாக்கமே மிகப் பெருமளவிற்குக் காரணமாக இருந்தது. எனினும் 1989 இன் உற்பத்தி 1986 இல் பதிவு செய்யப்பட்ட உச்சமட்ட உற்பத்தியான 30.390 இலட்சம் காய்களைவிடக் கணிசமானவிற்குக் குறைவானதாகும்.

காய்களின் அதிகரித்த நிரம்பலைத் தொடர்ந்து மூன்று முக்கிய தெங்கு உள்ளீட்டு உற்பத்திகளான—தேங்காய்த்துருவல் தேங்காயெண்ணெய், உலர்த்திய தேங்காய் என்பனவற்றின் உற்பத்தி 1989 இல் கணிசமான அதிகரிப்புக்களைப் பதிவு செய்தது. தேங்காய்த்துருவல், தேங்காயெண்ணெய் என்பனவற்றின் உற்பத்தி இரண்டு மடங்கிற்கும் கூடுதலாக அதிகரித்த வேளையில் உலர்த்திய தேங்காயின் ஏற்றுமதி அளவு 41 சதவீதங் கொண்ட கணிசமான அதிகரிப்பினைப் பதிவு செய்தது. உடன் காய்களின் ஏற்றுமதி அளவும் 10 இலட்சத்தினால்

அதிகரித்தது. பொதுவாக, பெரும்பாலான ஏனைய பயிர்த்துறைகளைக் கடுமையாகப் பாதித்த நாட்டின் அமைதியற்ற நிலைமைகள் தெங்கு உற்பத்தியின்மீது மிகச் சிறிதளவு பாதகமான தாக்கத்தினை மட்டும் கொண்டிருந்தனபோல் தோன்றுகின்றது.

உற்பத்தி மீட்சிபெற்றமையைத் தொடர்ந்து நிரம்பல் அதிகரித்தமையின் விளைவாக 1989 இல் உள்நாட்டுச் சந்தையில் காயின் விலைகள் வீழ்ச்சியடைந்தன. சராசரி ஏற்றுமதி (க.ஏ.பெ.) விலையும் 1988 இல் காயொன்றிற்கான ரூ. 4 இலிருந்து 1989 இல் காயொன்றிற்கு ரூ. 3.35 இற்கு வீழ்ச்சியடைந்தது. முக்கிய தெங்கு உற்பத்தி நாடுகளின் முன்னேற்றமான நிரம்பல் நிலைமை, மந்தமான கேள்வி, பதிலீடுகளின் அதிகளவு கிடைப்பனவுத்தன்மை என்பனவற்றிற்கு இசைவாகப் பன்னாட்டுச் சந்தையில் அனைத்து மூன்று முக்கிய தெங்கு உள்ளீட்டு உற்பத்திகளினதும் விலைகள் வீழ்ச்சிகளைப் பதிவு செய்தன.

1988இல் 16 சதவீதங் கொண்ட மெச்சத்தக்க வளர்ச்சியைப் பதிவுசெய்த நெல் உற்பத்தி 1989 இல் மிகக் கடுமையான பின்னடைவிற்குட்பட்டது. 1989 இல் 20.6 இலட்சம் மெற்றிக் தொன்களைத் தற்காலிகமாக மதிப்பிடப்பட்ட நெல் உற்பத்தி 1979 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் ஏற்பட்ட மிகக் குறைந்த உற்பத்தி மட்டமாக விளங்கியதுடன், முன்னைய ஆண்டின் உற்பத்தியினைவிட 17 சதவீதங் கொண்ட வீழ்ச்சியையும் காட்டியது. 1989 இன் நெல் உற்பத்தி இலக்கிடப்பட்ட உற்பத்தி மட்டத்தில் 70 சதவீதம் வரையிலேயே இருந்ததாக அளவிடப்பட்டுள்ளது. உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி 1988/89 பெரும்போகம் 1989 சிறுபோகம் ஆகிய இரு பருவங்களிலும் பிரதிபலித்ததுடன் இதற்கு விதைக்கப்பட்ட, அறுவடை செய்யப்பட்ட பரப்புக்கள் கணிசமானளவில் குறைவடைந்தமையும் முக்கிய நெல் உற்பத்திப் பிரதேசங்களில் நிலவிய வரட்சி நிலைமைகளின் முக்கிய காரணமாகக் குறைவான தாழ்ந்த விளைச்சலுமே பெருமளவிற்குக் காரணங்களாகும்.

விரையங்களுக்கும், விதை நெல் தேவைகளுக்கும் சீராக்கம் செய்யப்பட்ட பின்னர் மொத்த நெல் உற்பத்திக்குச் சமமான அரிசிக்குச் சமமாக நுகர்வுக்குக் கிடைக்கத்தக்கதாகவுள்ள உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட அரிசி 1989 இல் 12.3 இலட்சம் மெற்றிக் தொன்களாகக் காணப்பட்டது. இது முன்னைய ஆண்டில் வழங்கப்பட்ட 88 சதவீதத்திற்கெதிராக மொத்த உள்நாட்டு அரிசித் தேவையில் ஏறத்தாள 73 சதவீதத்தினை மட்டுமே வழங்கியது. உள்நாட்டு மூலங்களிலிருந்தான குறைவடைந்த கிடைப்பனவுகளின் பின்னணியில் இவ்வாண்டில் நாட்டின் அரிசித் தேவைப்பாடுகளை அதிகரித்த இறக்குமதி மூலமாகவே ஈடுசெய்யவேண்டியிருந்தது. 1989 இல் அரிசி இறக்குமதியின் அளவு முன்னைய ஆண்டில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட 210,000 மெற்றிக் தொன்களுடன் ஒப்பிடுகையில் 316,000 மெற்றிக் தொன்களாக விளங்கின.

1989 இல் நெல்துறையில் காணப்பட்ட இன்றொரு மிகக் குறிப்பிடத்தக்க அபிவிருத்தி யாதெனில் நெல் சந்தைப்படுத்தும் சபையின் தொழிற்பாடுகள் கடுமையாகக் குறைவடைந்தமையேயாகும். உத்தரவாத விலைத் திட்டங்களின் கீழ் நெற்சந்தைப்படுத்தும் சபையினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நெற் கொள்வனவுகள் 1988 இன் 105,000 மெற்றிக் தொன்களிலிருந்து 5,036 மெற்றிக் தொன்களுக்குக் கணிசமானளவில் வீழ்ச்சியடைந்தன. உத்தரவாத விலைத் திட்டத்தின் கீழ் இதற்கு முன் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட மட்டங்களில் இதுவே மிகக் குறைந்த

மட்டமாக இருந்ததுடன் இதற்குக் குறைந்த நெல் உற்பத்தி, உயர்ந்த திறந்த சந்தைவிலைகள், நெல் சந்தைப்படுத்தும் சபையின் கொள்வனவு நடவடிக்கைகளைக் கடுமையாகப் பாதித்த குழப்ப நிலைமைகள் என்பனவே முக்கிய காரணங்களாகும். 1989 இல் நெல்லின் உத்தரவாத விலை பசுலுக்கு ரூ. 80 ஆக மாற்றமின்றியிருந்தது.

1988 இல் 53,521 மெற்றிக் தொன்களுக்கு 83 சதவீதத்தினால் குறிப்பிடத்தக்களவில் அதிகரித்த சீனி உற்பத்தி 1989 இல் 53,983 மெற்றிக் தொன்களுக்கு அதிகரித்து ஏறத்தாழ 1 சதவீதங் கொண்ட சிறிதளவு முன்னேற்றத்தினை மட்டுமே பதிவு செய்தது. இங்குரானவிலும், கந்தளாயிலுமுள்ள தொழிற்சாலைகள் உற்பத்தியின் முழு அதிகரிப்பிற்கும் வகை கூறின. இங்குரான தொழிற்சாலையின் சீனி உற்பத்தி தொடர்ச்சியாக மூன்றாவது ஆண்டாக 1989 இல் 14,250 மெற்றிக் தொன்களுக்கு 29 சதவீதத்தினால் அதிகரித்தவேளையில் கந்தளாய் தொழிற்சாலையின் சீனி உற்பத்தி 2,305 மெற்றிக் தொன்களுக்கு 62 சதவீதத்தினால் உயர்வடைந்தது. அதேவேளை செவனகல தொழிற்சாலையின் சீனி உற்பத்தி 9,078 மெற்றிக் தொன்களுக்கு 18 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தவேளையில் பெல்வத்தைச் சீனிக் கூட்டு நிலையத்தின் சீனி உற்பத்தி 1989 இல் 28,350 மெற்றிக் தொன்களுக்கு 5 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தது. இரண்டு தொழிற்சாலைகளினதும் உற்பத்தியில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டமைக்கு, வழமையான பயிர்ச்செய்கை நடவடிக்கைகளைப் பாதித்ததுடன் வேலை நிறுத்தங்களுக்கும் காரணமாயிருந்த உள்நாட்டுக் குழப்பங்களின் விளைவாக அறுவடை செய்யப்பட்ட பரப்பளவு குறைவடைந்தமை, இதேபோன்று சராசரி விளைச்சலில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி என்பன காரணங்களாகும்.

ஏற்றுமதித் தரவுகளின் அடிப்படையில், கறுவா, முந்திரிப் பருப்பு தவிர்ந்த அனைத்து முக்கிய சிறு ஏற்றுமதிப் பயிர்களினதும் உற்பத்தி 1989 இல் மிகக் கடுமையான பின்னடைவினைக் கொண்டிருந்தது. மிளகு, கரம்பு, கோப்பி என்பனவற்றின் ஏற்றுமதி அளவு முறையே 41 சதவீதத்தினாலும், 86 சதவீதத்தினாலும், 57 சதவீதத்தினாலும் குறிப்பிடத்தக்களவில் வீழ்ச்சியடைந்தன. குறைவடைந்த ஏற்றுமதி அளவுகளைப் பதிவுசெய்த பயிர்களிடையே கொக்கோ (10 சதவீதம்), சாதிக்காயும், சாதிப்பத்திரியும் (20 சதவீதம்), ஏலக்காய் (9 சதவீதம்) என்பனவும் காணப்பட்டுக் குறைந்த உற்பத்திச் செயலாற்றத்தினை எடுத்துக் காட்டின. எனினும் முன்னைய ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகையில் கறுவாவின் ஏற்றுமதி அளவு 10 சதவீதத்தினாலும், முந்திரிப் பருப்பின் ஏற்றுமதி அளவு 19 சதவீதத்தினாலும் அதிகரித்தன.

1989 இல் மீன் உற்பத்தி 205,286 மெற்றிக் தொன்களாகத் தற்காலிகமாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது முன்னைய ஆண்டைவிட 4 சதவீதங் கொண்ட தொரு அதிகரிப்பாகும். 1983 இல் மீன் உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட உயர்வானது ஒரு நாள் படகுகள் பல நாள் படகுகளாக மாற்றப்பட்டமையைத் தொடர்ந்து கரை கடந்த மீன்பிடி நடவடிக்கைகள் விரிவடைந்தமையின் முக்கிய காரணமாக உற்பத்தியில் 84 சதவீத அதிகரிப்பினைப் பதிவு செய்த கரைகடந்த, ஆழ்கடல் துணைத்துறையில் பெருமளவிற்குப் பிரதிபலிக்கப்பட்டது. அதேவேளை கரையோர மீன்பிடித் துணைத்துறையினதும், உள்நாட்டு மீன்பிடித் துணைத்துறையினதும் மீன் உற்பத்தி 1989 இல் சிறிதளவு அதிகரிப்புக்களை மட்டுமே பதிவு செய்தது. குடிமதிப்பு, புள்ளி விபரவியல் திணைக்களத்தின் மதிப்பீடுகளின்படி 1989 இல் பால் உற்பத்தி (எருமைப்பால் உட்பட) 2,380 இலட்சம் லீற்றர்

களாக விளங்கி முன்னைய ஆண்டினைவிட 6 சதவீதங் கொண்ட அதிகரிப்பினைக் காட்டியவேளையில் மொத்த முட்டை உற்பத்தி 8,340 இலட்சமாக மதிப்பிடப்பட்டு, முன்னைய ஆண்டினைவிட 7 சதவீத அதிகரிப்பினைக் காட்டியது.

வேளாண்மைத்துறைக்கு மாறாக, தொடர்ச்சியான உள்நாட்டுக் குழப்பங்களுக்கு மத்தியில் உற்பத்தியிலும், பகிர்ந்தளிப்பிலும் தடங்கல்கள் ஏற்பட்ட போதும் 1989 இல் கைத்தொழில்துறை அதன் வளர்ச்சி வேகத்தைப் பேணக் கூடியதாக இருந்தது. இதன்படி 1988 இல் உண்மை நியதிகளில் 6 சதவீதத்தினால் அதிகரித்த கைத்தொழில் வெளியீட்டின் பெறுமதி, 1989 இல் மேலும் 6 சதவீதத்தினால் அதிகரித்தது. எனினும் இவ்வளர்ச்சி முழுவதும் தனியார்துறைக் கைத்தொழிலிலிருந்தே கிடைத்ததுடன் இது எத்தன்மைத்தான தாக்கங்களையும் எதிர்த்து நிற்கக்கூடிய எதிர்ப்பாற்றலையும் இயலாவையும் எடுத்துக் காட்டியது. 1989 இல் தனியார்துறைக் கைத்தொழிலின் வெளியீடு 15 சதவீதத்தினால் உயர்வடைந்தது. மாறாக உள்நாட்டுக் குழப்பங்களின்காரணமாகத் தோன்றிய தாக்கங்களினால் அரசதுறை இலகுவில் ஆற்றலிழந்ததுடன் அதன் வெளியீடும் இவ்வாண்டில் 21 சதவீதத்தினால் மிகக் கூடியளவில் வீழ்ச்சியடைந்தது. அரசதுறைக் கைத்தொழில்களின் வெளியீட்டுப் பெறுமதி வீழ்ச்சியடைந்த தொடர்ச்சியான மூன்றாவது ஆண்டாக இது விளங்குகிறது.

1989 இல் உற்பத்தி அதிகரிப்புக்களைப் பதிவு செய்த கைத்தொழில் துணைத் துறைகளாக உருவமைக்கப்பட்ட உலோக உற்பத்திகள் (17 சதவீதம்), புடவைகள், அணியும் ஆடைகள் தோல் உற்பத்திகள் (16 சதவீதம்), உணவு, குடிபானம், புகையிலை (12 சதவீதம்) என்பன காணப்பட்டன. மறுபுறத்தில் வெளியீட்டில் வீழ்ச்சிகளைப் பதிவுசெய்த கைத்தொழில் துணைத்துறைகளாகத் தாள், தாள் உற்பத்திகள் (20 சதவீதம்), இரசாயனமும் பெற்றோலியமும், பிளாத்திக்கு உற்பத்திகள் (18 சதவீதம்), அடிப்படை உலோக உற்பத்திகள் (11 சதவீதம்), உலோகமல்லாக் கனிப்பொருள் உற்பத்திகள் (5 சதவீதம்) ஆகியன காணப்பட்டன.

புடவைகள், அணியும் ஆடைகள், தோல் உற்பத்திகள் வகையின் திருந்திய செயலாற்றத்திற்கு முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு வலயத்திற்கு உள்ளேயும், வெளியேயுமான தைக்கப்பட்ட ஆடை உற்பத்தி வெளியீட்டின் கணிசமான அதிகரிப்புக்களே முதன்மைக் காரணியாக விளங்கியது. உணவு, குடிபானமும், புகையிலையும் வகையில் புகையிலை, பால் உற்பத்திகள், மா, இனிப்பு வகைகள், இறைச்சி உற்பத்திகள் போன்ற பல உற்பத்திகளின் வெளியீட்டில் காணப்பட்ட அதிகரிப்பின் பெருமளவு காரணமாகத் தனியார்துறைக் கைத்தொழில்கள் மிகக் சிறந்த செயலாற்றத்தினைக் காட்டின. தனியார்துறையில் இரசாயனம், பெற்றோலிய, பிளாத்திக்கு உற்பத்திகள் வகை அதிகரித்த உற்பத்தி வெளியீடுகளைப் பதிவு செய்தபோதிலும் பேணல் நோக்கங்களுக்காகத் தூய்மி மூடப்பட்டமையைத் தொடர்ந்து இலங்கைப் பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனத்தின் உற்பத்தியில் கடுமையான குறைப்புக் காணப்பட்டமையால் இத்துறையில் பொதுவாக உற்பத்தி வெளியீடு வீழ்ச்சியடைந்தது. மரத்துண்டுகள், மர உற்பத்திப் பொருட்கள் வகையில் உற்பத்தி வெளியீட்டின் வீழ்ச்சி தனியார்துறையின் அதிகரித்த உற்பத்தி வெளியீட்டை முழுமையாகவே இல்லாமல் செய்த இலங்கை ஒட்டுப்பலகை, அரச மரக் கூட்டுத்தாபனம் என்பனவற்றின் குறைவான உற்பத்தி வெளியீட்டு மட்டங்களின் காரணமாக ஏற்பட்டதாகும்.

1989 இல் அரசதுறைக் கைத்தொழில் முயற்சிகளின் உற்பத்தி வெளியீட்டின் கடுமையான குறைப்பு இலங்கைப் பெற்றோலியம், தேசிய புடவை, இலங்கைச் சீமெந்து, இலங்கை உருக்கு, தேசிய தாள், இலங்கை எண்ணெய் கொழுப்பு, இலங்கை ரயர், இலங்கை ஒட்டுப்பலகை, அரச மரம், அரச அகழ்வு, கனிப் பொருள் அபிவிருத்தி, இலங்கை தோற் பொருட்கள், இலங்கை உலோகம் ஆகிய பல முக்கிய அரசதுறைக் கைத்தொழில் முயற்சிகளின் உற்பத்திக்குறைப்பின் விளைவாகும். மின் வழங்கலில் ஏற்படுத்தப்பட்ட தடைகள், ஊழியர்கள் வேலைக்கு வராமல், உற்பத்திக்கும் பகிர்ந்தளிப்புக்குமான தடங்கல்கள் போன்றன இவ்வரசதுறைக் கைத்தொழில்களின் மோசமான செயலாற்றத்துக்கான முக்கிய ஏதுக் காரணிகளாக விளங்கின. இவ்வாண்டில் உற்பத்தி அதிகரிப்புக்களைப் பதிவு செய்த கூட்டுத்தாபனங்களாக இலங்கைக் கனிப்பொருள் மணல் (47 சதவீதம்), தேசிய உப்பு (41 சதவீதம்), அரச வடிசாலைகள் (12 சதவீதம்), இலங்கைச் சீனி (7 சதவீதம்), இலங்கை மட்பாண்டம் (4 சதவீதம்) என்பன விளங்கின.

1988 இன் ரூ. 5,230 இலட்சத்துடன் ஒப்பிடுகையில், 1989 இல் அரசதுறைக் கைத்தொழில் முயற்சிகளுக்கான வரவு செலவுத்திட்ட மாற்றல்கள் ரூ. 3,800 இலட்சமாக விளங்கின. 1989 இல் செய்யப்பட்ட மாற்றல்களில் ரூ. 2,310 இலட்சம் (61 சதவீதம்), நடைமுறை மாற்றல்களாகக் காணப்பட்ட வேளையில் மிகுதி ரூ. 1,490 இலட்சம் (39 சதவீதம்) மூலதன மாற்றல்களாகக் காணப்பட்டது. 1989 இல் அரச கூட்டுத்தாபனங்களுக்கான வரவு செலவுத்திட்ட மாற்றல்களில் பெரிய பங்கினை (87 சதவீதம்) தொடர்ச்சியான ஐந்தாவது ஆண்டாக இலங்கைச் சீனிக் கூட்டுத்தாபனம் பெற்றுக் கொண்டது. 1989 இல் வரவு செலவுத்திட்ட மாற்றல்களைப் பெற்றுக்கொண்ட ஏனைய கூட்டுத்தாபனங்களாக அரச வங்கலம், தேசிய புடவை, இலங்கை எண்ணெய் கொழுப்பு என்பன விளங்கின.

உறுதியற்ற நிலைமைகளுக்கு மத்தியிலும் கைத்தொழில் துறையில் முதலீட்டு நடவடிக்கைகள் முன்னைய ஆண்டுகளைவிட மெதுவாக, ஆனால் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1988 இல் ஒப்புதலளிக்கப்பட்ட 31 செயற்றிட்டங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் 1989 இல் கொழும்பு பெரும்பாகப் பொருளாதார ஆணைக்குழு 24 செயற்றிட்டங்களுக்கு ஒப்புதலளித்தது. 1989 இறுதியில் கொழும்பு பெரும்பாகப் பொருளாதார ஆணைக்குழுவினால் ஒப்புதலளிக்கப்பட்ட செயற்றிட்டங்களின் எண்ணிக்கை 308 ஆக விளங்கியது. இவ்வொப்புதல்களில் 178 செயற்றிட்டங்கள் தொடர்பான ஒப்பந்தங்கள் 1989 இறுதியில் கைச்சாத்திடப்பட்டிருந்தன. இவற்றில் 118 வர்த்தக உற்பத்தியில் காணப்பட்டன. 1989 இல் ஒப்புதலளிக்கப்பட்ட செயற்றிட்டங்களின் முதலீட்டு உள்ளார்ந்த வளம் ரூ. 19,810 இலட்சமேன மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதே வேளையில் கொழும்பு பெரும்பாகப் பொருளாதார ஆணைக்குழுவிற்கு வெளியே யான வெளிநாட்டு முதலீடுகளை மேற்கொள்ளும் பொருட்டு, வெளிநாட்டு முதலீட்டு மதிப்பீடுக்குழு (வெ.மு.ம.கு.) 1989 இல் 62 செயற்றிட்டங்களுக்கு ஒப்புதலளித்தது. இச்செயற்றிட்டங்களின் எதிர்பார்க்கப்பட்ட முதலீடு ரூ. 13,700 இலட்சமாக விளங்கியதுடன் இதில் ரூ. 6,050 இலட்சம் அல்லது 44 சதவீதம் வெளிநாட்டு முதலீடுகளை உள்ளடக்கியிருந்தது.

1989ஆம் ஆண்டினை முழுமையாக நோக்குகையில், முன்னைய ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகையில் விலை அதிகரிப்பின் சராசரி வீதத்தில் சிறிதளவு மிதமான தன்மை காணப்பட்டது. 1988 இன் 14.0 சதவீதத்துடன் ஒப்பிடுகையில் 1989 இல் கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச் சுட்டெண் 11.6 சதவீத ஆண்டுச் சராசரி அதிகரிப்பினைப் பதிவு செய்தது. எனினும், விலை அதிகரிப்பு வீதத்தின் இந்த மிதமான தன்மை ஆண்டின் முதற் சில மாதங்களிலேயே பெருமளவு செறிந்து காணப்பட்டது. 1989 இன் இரண்டாம் அரைப் பகுதியில் விலை அதிகரிப்பு அதிவேகமானதாக இருந்தது. இதன் விளைவாக ஆண்டின் இறுதியில் (1988 திசெம்பரைவிட 1989 திசெம்பரில்) விலைச் சுட்டெண்ணின் புள்ளிக்குப்புள்ளி அதிகரிப்பு முன்னைய ஆண்டின் கிட்டத்தட்ட இதே வீதமான 15.1 சதவீதத்தில் காணப்பட்டது. முதலாந்தர மட்டத்திலும் கூட மொத்த விற்பனை விலைச் சுட்டெண்ணின் ஆண்டுச்சராசரி 1988 இன் 17.8 சதவீதத்துடன் ஒப்பிடுகையில் 1989 இல் 9 சதவீதத்தினால் அதிகரித்து, விலைகளின் நடத்தையில் இதே மாதிரியான போக்கினைக் கொண்டிருந்தது. இவ்வாறிருக்கையில் புள்ளிக்குப்புள்ளி அடிப்படையில் (1988 திசெம்பரைவிட 1989 திசெம்பரில்) 1989 இன் இறுதி மாதங்களில் அதிகூடிய விலை அழுத்தத்தினைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் சுட்டெண் 18.4 சதவீத அதிகரிப்பினைப் பதிவு செய்தது.

1989 இன் முதற் காலாண்டில் பாதுகாப்பு நிலைமையின் தற்காலிக முன்னேற்றமானது இக்காலப்பகுதியில் அவதானிக்கப்பட்ட விலைகளின் மிதமான தன்மைக்கு காரணமாகியது. 1989 இன் முதல் இரு மாதங்களிலும் கொ.நு.வி. சுட்டெண் உண்மையிலேயே வீழ்ச்சியடைந்தது. எனினும் இரண்டாம் காலாண்டிலிருந்து மென்மேலும் மோசமடைந்த பாதுகாப்பு நிலைமை உற்பத்தி, வர்த்தகம், போக்குவரத்து என்பனவற்றில் தடங்கலை ஏற்படுத்தி, பற்றாக்குறை, விலை அதிகரிப்பு என்பனவற்றை விளைவித்தது. சில வேளாண்மைப் பொருட்களின் நிரம்பலில் பற்றாக்குறையை ஏற்படுத்திய வரட்சி நிலைமைகளும், உயர்ந்த பன்னாட்டு விலைகள், செலாவணிவீத மாறுபாடுகள் ஆகிய இரண்டினாலும் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட முக்கிய உணவுப் பொருட்களின் விலைகளின் அதிகரிப்பும் பெற்றோலியத்தின் விலைகள் மீளாய்வு செய்யப்பட்டமையும் மா, பாண் போன்றவற்றின் நிருவகிக்கப்பட்ட விலைகள் மேல்நோக்கித் திருத்தப்பட்டமையும், 1989 இறுதிப் பாகத்தில் பொதுவான விலை மட்டங்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய ஏனைய காரணிகளாகக் காணப்பட்டன. எனினும் 1989 இல் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட உறுதிப்படுத்தும் கொள்கைகள் பேரண்ட உறுதிப்பாட்டைக் கொண்டுவருவதில் பெருமளவு வெற்றி கண்டதோடு இது கேள்விப்பக்கத்திலிருந்து தோன்றிய விலைகளின் தாக்கத்தினை இலகுவாக்குவதற்கும் உதவியது. பொருளாதாரத்தின் மொத்தக் கேள்வியைக் கட்டுப்படுத்துவதில் வெற்றி எய்தப்பெறாவிடில் 1989 இல் விலை அபிவிருத்திகள் மிக மோசமானதாகக் காணப்பட்டிருந்திருக்கும். பொருளாதாரத்தில் விலை உறுதிப்பாட்டைப் பேணுவதில் அதிகாரிகளுக்குள்ள தொடர்ச்சியான பொறுப்பினை இது பிரதிபலிப்பதாக உள்ளது.

1989 இல் விலை அழுத்தம் பரவலான ரீதியில் பிரதிபலிக்கப்பட்டது. கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச் சுட்டெண்ணில் உணவுக்கான துணைச் சுட்டெண் சராசரியாக 10.3 சதவீதத்தினால் அதிகரித்துச் சுட்டெண்ணின் பொதுவான அதிகரிப்பின் 62 சதவீதத்திற்குப் பங்களிப்புச் செய்தது. 1988 இன் 4.7 சதவீத அதிகரிப்புடன் ஒப்பிடுகையில் புடவை விலைகள் 16.7 சதவீதத்தினால் வெகுவாக அதிகரித்தன. எரிபொருளினதும், வெளிச்ச விடயங்களினதும் விலைகள் முன்னைய ஆண்டின் 13 சதவீதத்துடன் ஒப்பிடுகையில் 12.0 சதவீதத்தினால் அதிகரித்தன. பல்வகைத் தொகுதியின் துணைச் சுட்டெண் 1988 இல் பதிவு செய்யப்பட்ட 14.1 சதவீதத்தை மீறி 15.8 சதவீதத்தினால் உயர்வடைந்தது.

மொத்த விற்பனை விலைச் சுட்டெண் (மொ.வி.வி.சு.) முதலாந்தரச் சந்தை மட்டத்தில் விலை அசைவுகளை அளவிடுகின்றது. மொத்த விற்பனை விலைச் சுட்டெண்ணின் ஆண்டுச் சராசரி 1988 இன் 17.8 சதவீத அதிகரிப்புடன் ஒப்பிடுகையில், 1989 இல் 9.0 சதவீதத்தினால் அதிகரித்தது. புள்ளிக்குப் புள்ளி அடிப்படையில் (1988 திசெம்பரை விட 1989 திசெம்பர்) 1988 இல் பதிவு செய்யப்பட்ட 9.3 சதவீதத்தினை அதிகளவில் விஞ்சும் வகையில் 18.4 சதவீத அதிகரிப்பைப் பதிவு செய்தது. கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச் சுட்டெண்ணைப் போலவே மொத்த விற்பனை விலைச் சுட்டெண்ணினது அதிகரிப்பும் ஆண்டின் இரண்டாம் அரைப்பகுதியிலேயே பெரும்பாலும் செறிந்து காணப்பட்டது. தேயிலையின் ஏற்றுமதி விலை உறுதிப்படுத்தப்பட்டமை 1989 இன் பிற்பகுதியில் சுட்டெண்ணை மேல்நோக்கிச் செலுத்திய முக்கிய காரணியாக விளங்கியது.

1989 இல் அரசு ஊழியர்களின் கூலி அமைப்பில் முக்கிய மாற்றங்கள் எதுவும் காணப்படவில்லை. அரசுதுறையின் ஊழியர்களுக்குச் செலுத்தப்பட வேண்டிய வாழ்க்கைச் செலவுப்படிக் கொடுப்பனவு 1988 யூலை மட்டத்திலேயே தொடர்ந்தும் நிலைப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இதன்படி, கூலி வீதச் சுட்டெண்ணினால் அளவிடப்பட்டவாறான அரசு ஊழியர்களின் சராசரிப் பெயரளவு கூலி மட்டங்கள் 8.2 சதவீதத்தினால் அதிகரித்திருந்தபோதிலும், 1989 இல் அவர்களின் உண்மைக் கூலிகள் 2.8 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தன. நன்கமைந்த தனியார்துறையில் கூலி நிர்ணய சபையினால் உள்ளடக்கப்பட்ட வர்த்தகங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களின் ஆகக் குறைந்த கூலி வீதச் சுட்டெண்ணினால் அறவிடப்பட்டவாறான பெயரளவுக் கூலிகள் 15.6 சதவீதத்தினால் அதிகரித்ததுடன் அவர்களது உண்மைக் கூலிகள் 3.8 சதவீதத்தினால் அதிகரித்ததாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தற்காலிகத் தரவுகளின்படி 1989 இல் அரசுதுறை, தனியார்துறை இரண்டிலும் தொழில்நிலை மிதமாக அதிகரித்துள்ளது. அரசுதுறையினுள் அரசு நிறுவனங்களின் தொழில்நிலை அதிகரித்த வேளையில் அரசுசார் நிறுவனங்களினது தொழில்நிலை சிறிதளவால் குறைவடைந்தது. 1989 இல் அரசு அமைச்சுக்களினதும் நிறுவனங்களினதும் அனைத்து ஊழியர்களையும் உள்ளடக்கும் அரசு நிறுவனங்களின் தொழில்நிலை 9.9 சதவீதத்தினால் 588,500 இற்கு அதிகரித்துள்ளதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனினும் 749,700 ஆக விளங்கிய அரசுசார் நிறுவனங்களின் ஊழியர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை முன்னைய ஆண்டின் மட்டத்திலிருந்து சிறிதளவு குறைப்பினைப் பதிவு செய்துள்ளது. 1989 இல் தனியார்துறையில் தொழில்நிலையின் மாற்றங்கள் தொடர்பான நம்பத்தகுந்த தகவல்கள் கிடைக்கத்தக்கதாகவில்லை. எனினும் கொழும்புப் பெரும்பாகப்

பொருளாதார ஆணைக்குழுவின் கீழ்த் தொழிற்படும் தொழில் முயற்சிகளில் 12.5 சதவீத அதிகரிப்பொன்று காணப்பட்டதோடு, 1989 இறுதியில் அவற்றின் தொழில்நிலை 61,429 பேர்கள் மட்டத்தினை அடைந்தது. இதேவேளையில் 1989 இல் வெளிநாட்டு முதலீட்டு மதியுரைக்குழுவினால் ஒப்புதலளிக்கப்பட்ட செயற்றிட்டங்களில் தொழில் ஆற்றலை ஈர்க்கும் இயலளவு 4,999 ஆகக் காணப்பட்டது. 1989 இறுதி வரையிலான வெளிநாட்டு முதலீட்டு மதியுரைக் குழுவின் தொழில் ஈர்ப்பில் 53,697 பேர் (64 சதவீதம்) தயாரிப்புக் கைத் தொழில்களில் காணப்பட்டனர்.

1989 இல் அரசதுறையில் தொழில் வாய்ப்புக்களின் வளர்ச்சி ஓரளவு மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்ததாக அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. நிருவாகச் சீர்திருத்தக் குழுவின் விதந்துரைப்புக்களைத் தொடர்ந்து அரச பணிகளை மீளமைப்புச் செய்வதற்கும் முறைப்படுத்துவதற்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டமையே இதற்கான முக்கிய காரணமாக விளங்கியது. அண்மிய எதிர்காலத்தில் இத்துறையில் மேலதிகத் தொழில்வாய்ப்புகளை உருவாக்கும் இயலளவு மேலும் மட்டுப்படுத்தப்படும் என்ற கருத்தையும் இது தருவதாகவுள்ளது. இது இவ்வாறிருப்பதனால் வளர்ந்துவரும் தொழில்வாய்ப்பின்மையைச் சமாளிப்பதற்கும் அது சமூகத்தின் பெரும் அமைதியின்மைக்கு மூலமாக அமைவதைத் தடுக்கும் பொருட்டும், தனியார்துறையிலும் சுயதொழில் துறையிலும் தொழில் வாய்ப்புக்களை உருவாக்குவதில் கணிசமான முன்னேற்றத்தினைக் காணவேண்டியுள்ளது. இனிவரும் ஆண்டுகளில் தொழிற்படையில் சேரும் அதிகரித்த எண்ணிக்கையை ஈர்க்கும் வகையில் இத்துறைகளில் பொருத்தமான நிலைமைகளை உருவாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தையும் இது குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றது.

இலங்கையின் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்துறையின் அபிவிருத்திகள் 1989 இல் முன்னைய ஆண்டைவிடச் சார்புரீதியில் சாதகமற்ற தன்மையைக் குறைவாகவே கொண்டிருந்தன. வணிக ஏற்றுமதிகளின் பெறுமதி 1988 இன் 2 சதவீதத்திற்கும் குறைவான சிறிதளவு வளர்ச்சியுடன் ஒப்பிடுகையில் 11 சதவீதத்தினால் சிஎஉ 12,160 இலட்சத்திற்கு (ரூ. 561,750 இலட்சம்) விரிவடைந்தது. மறுபுறத்தில் இறக்குமதிகளின் மீதான செலவு 5 சதவீதத்தினால் மட்டும் சிஎஉ 17,370 இலட்சத்திற்கு (ரூ. 802,250 இலட்சம்) அதிகரித்தது. இவ்வதிகரிப்பு முன்னைய ஆண்டின் இதேவீத அதிகரிப்பினை ஒத்ததாகும். இதன் விளைவாக வர்த்தகப் பற்றாக்குறை, முன்னைய ஆண்டின் பற்றாக்குறையான சிஎஉ 5,640 இலட்சத்துடன் ஒப்பிடுகையில் (ரூ. 241,020 இலட்சம்) 1989 இல் 8 சதவீதத்தினால் சிஎஉ 5,210 இலட்சத்திற்கு (ரூ. 240,500 இலட்சம்) வீழ்ச்சியடைந்தது. இதே வேளையில் இறக்குமதிக் கொடுப்பனவுகளின் விகிதமாக ஏற்றுமதி வருவாய்கள் 1988 இன் 66 சதவீதத்திலிருந்து 1989 இல் பாராட்டத்தக்க வகையில் 70 சதவீதத்திற்கு அதிகரித்தன. எனினும், மறுபுறத்தில் இலங்கையின் ஏற்றுமதிகளினதும், இறக்குமதிகளினதும் விலை அசைவுகள் தொடர்ந்தும் சாதகமற்றதாகவே காணப்பட்டன. சராசரி ஏற்றுமதி விலைச் சுட்டெண் 11 சதவீதத்தினால் உயர்வடைந்த வேளையில், சராசரி இறக்குமதி விலைச் சுட்டெண் 18 சதவீத அதிகரிப்பைப் பதிவு செய்தது. இதன் விளைவாக முன்னைய ஆண்டின் 7 சதவீத வர்த்தக மாற்று விகித இழப்புக்கு மேலாக, 1989 இல் வர்த்தக மாற்று விகிதம் 6 சதவீதத்தினால் மோசமடைந்தது.

1989 இல் ஏற்றுமதிகளின் உயர்ந்த வளர்ச்சிக்குத் தேயிலை, தெங்கு, புடவையும் அணியும் ஆடைகளும், ஏனைய கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகள் என்பன வற்றின் அதிகரித்த வருவாய்களே முக்கிய காரணமாகின. இவ்வேற்றுமதிகளிலிருந்தான அதிகரித்த வருவாய்கள் ஏனைய ஏற்றுமதிகளான இறப்பர், சிறு வேளாண்மை உற்பத்திகள், பெற்றோலிய ஏற்றுமதிகள் என்பனவற்றிலிருந்தான குறைப்புக்களை எதிரீடு செய்வதற்குத் தேவைக்கும் அதிகமாகக் காணப்பட்டன. இறக்குமதியைப் பொறுத்தவரை 1989 இல் இறக்குமதிக் கொடுப்பனவுகளின் அதிகரிப்புக்கு நுகர்வுப் பொருட்களினதும் இடைநிலைப் பொருட்களினதும் மீதான அதிகரித்த செலவுகளே முழுக் காரணியாக அமைந்தன. நுகர்வுப் பொருட்களின் இறக்குமதி மீதான செலவு 11 சதவீதத்தினால் அதிகரித்தவேளையில், இடைநிலைப் பொருட்களினது செலவு 4 சதவீதத்தினால் உயர்வடைந்தது.

கங்கப் பகுதியின் தரவுகளின்படி, ஏற்றுமதிகளின் பெறுமதி 1988 இன் சிஎஉ 2,880 இலட்சத்திலிருந்து (ரூ. 122,990 இலட்சம்) 1989 இல் சிஎஉ 2,960 இலட்சத்திற்கு (ரூ. 136,640 இலட்சம்) 3 சதவீதத்தினால் அதிகரித்தது. கிலோக்கிராமொன்றுக்கான சிஎஉ 1.31 இலிருந்து கிலோக்கிராமொன்றுக்கு சிஎஉ 1.45 இற்கு 11 சதவீதத்தினால் ஏற்பட்ட விலை அதிகரிப்பே இதற்கு முழுக் காரணியாக அமைந்தது. மாறாக ஏற்றுமதிகளின் தொகை 2,200 இலட்சம் கிலோக்கிராம்களிலிருந்து 2,040 இலட்சம் கிலோக்கிராம்களுக்கு, 7 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தது. இதேவேளையில் இறப்பர் ஏற்றுமதிகளிலிருந்தான வருவாய்கள் 1988 இன் சிஎஉ 870 இலட்சத்திலிருந்து (ரூ. 37,060 இலட்சம்) 1989 இல் சிஎஉ 670 இலட்சத்திற்கு (ரூ. 31,120 இலட்சம்) 23 சதவீதத்தினால் கடுமையாக வீழ்ச்சியுற்றது. வருவாய்களின் இவ்வீழ்ச்சிக்குத் தொகை, விலை ஆகிய இரண்டினதும் குறைப்புக்கள் காரணமாக அமைந்தன. இறப்பரின் ஏற்றுமதித்தொகை 990 இலட்சம் கிலோக்கிராம்களிலிருந்து 860 இலட்சம் கிலோக்கிராம்களுக்கு 13 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தவேளையில் இவ்விரு ஆண்டுகளுக்குமிடையில் க.ஏ.பெ. விலை கிலோக்கிராம் ஒன்றுக்கு சிஎஉ 0.87 இலிருந்து, கிலோக்கிராம் ஒன்றுக்கு சிஎஉ 0.78 இற்கு 10 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தது. இறப்பருக்கு மாறாக, தெங்கு ஏற்றுமதிகளிலிருந்தான வருவாய்கள் 1988 இன் சிஎஉ 360 இலட்சத்திலிருந்து (ரூ. 15,380 இலட்சம்) 1989 இல் சிஎஉ 620 இலட்சத்திற்கு (ரூ. 28,650 இலட்சம்) 72 சதவீதத்தினால் குறிப்பிடத்தக்களவில் உயர்வடைந்தன. ஏற்றுமதியின் தொகை 2,240 இலட்சம் காய்களிலிருந்து 5,720 இலட்சம் காய்களுக்கு இரண்டு மடங்கிற்கும் மேலாக அதிகரித்தமையே இதற்கான முழுக் காரணமாக அமைந்தது. மாறாக, தெங்கு உள்ளீட்டு உற்பத்திகளின் சராசரி ஏற்றுமதி விலை காயொன்றுக்கு 1988 இன் சிஎஉ 0.09 இலிருந்து 1989 இல் காயொன்றுக்கு சிஎஉ 0.07 இற்கு 22 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தது. சிறு வேளாண்மை உற்பத்திகளிலிருந்தான ஏற்றுமதி வருவாய்கள் 1988 இன் சிஎஉ 600 இலட்சத்திலிருந்து (ரூ. 25,610 இலட்சம்) 1989 இல் சிஎஉ 520 இலட்சத்திற்கு (ரூ. 24,080 இலட்சம்) 13 சதவீதத்தினால் கடுமையாக வீழ்ச்சியடைந்தன. இது முன்னைய ஆண்டில் பதிவு செய்யப்பட்ட 33 சதவீத அதிகரிப்புக்கு முற்றிலும் முரணானதாகக் காணப்பட்டது. இதேவேளையில் கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகளின் பெறுமதி 1988 இன் சிஎஉ 5,300 இலட்சத்திலிருந்து (ரூ. 226,740 இலட்சம்) 1989 இல் சிஎஉ 6,160 இலட்சத்திற்கு (ரூ. 284,700 இலட்சம்) 16 சதவீதத்தினால் குறிப்பிடத்தக்களவிற்கு விரிவடைந்தது. கைத் தொழில் ஏற்றுமதிகளின் இந்தக் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சி, புடவைகள் ஆடைகள் மற்றும் ஏனைய கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகளான வைரங்கள், இரசாயனங்கள்,

இறப்பர் உற்பத்திகள் என்பனவற்றிலிருந்தான அதிகரித்த வருவாய்களின் விளைவாகும். எனினும் கனிப்பொருள் ஏற்றுமதிகளின் மொத்தப் பெறுமதி 1988 இன் சிஎஉ 610 இலட்சத்திலிருந்து (ரூ. 26,140 இலட்சம்) 1989 இல் சிஎஉ 580 இலட்சத்திற்கு (ரூ. 26,930 இலட்சம்) 5 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தது. இவ்வீழ்ச்சி இரத்தினக்கற்களினதும், ஏனைய கனிப்பொருட்களினதும் ஏற்றுமதி களில் பிரதிபலித்தது.

இவ்வபிவிருத்திகளுடன் நாட்டின் ஏற்றுமதி உள்ளடக்கம் 1989 இல் மேலும் மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகியது. கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகளின் பங்கு 1988 இன் 48 சதவீதத்திலிருந்து 1989 இல் 51 சதவீதத்திற்கு அதிகரித்தமை மிகக் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றமாகக் காணப்பட்டதுடன், இது மொத்த ஏற்றுமதி களில் கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகளின் பங்கினை 50 சதவீத மட்டத்திற்கும் மேலாக உயர்த்தியது. இதேவேளையில் வேளாண்மை ஏற்றுமதிகளின் பங்கு இவ்விரு ஆண்டுகளுக்குமிடையில் 43 சதவீதத்திலிருந்து 39 சதவீதத்திற்கு மேலும் வீழ்ச்சியடைந்தது. கனிப்பொருள் ஏற்றுமதிகளின் பங்கும் 5.6 சத வீதத்திலிருந்து 4.8 சதவீதத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்தது. புடவைகளும் அணியும் ஆடைகளும் வகையே ஏற்றுமதிகளின் தனிப்பெரும் வகையாக 1986 இல் அடைந்த நிலையில் தொடர்ந்தும் காணப்பட்டு 1989இன் மொத்த ஏற்றுமதி களில் 31 சதவீதத்திற்கு வகை கூறியது. 1988 இல் ஒப்பிடத்தக்க வீதம் 30 சதவீதமாகக் காணப்பட்டது.

சீராக்கப்பட்ட சுங்கத் தரவுகளின்படி இறக்குமதிகளின் மீதான மொத்தச் செலவு 1988 இன் சிஎஉ 16,610 இலட்சத்துடன் (ரூ. 710,300 இலட்சம்) ஒப்பிடுகையில் 1989 இல் சிஎஉ 17,370 இலட்சமாக (ரூ. 802,250 இலட்சம்) விளங்கி 5 சதவீத அதிகரிப்பைப் பிரதிபலித்தது. இவ்வதிகரிப்பு நுகர்வுப் பொருட்களினதும் இடைநிலைப் பொருட்களினதும், இறக்குமதிசீனிலேயே முழுமையாகப் பிரதிபலித்தது. மாறாக, 1989 இல் முதலீட்டுப் பொருட்களின் இறக்குமதி 8 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தது. நுகர்வுப் பொருட்களின் இறக்குமதிகள் மீதான செலவு 1988 இன் சிஎஉ 4,080 இலட்சத்திலிருந்து (ரூ. 174,380 இலட்சம்) 1989 இல் சிஎஉ 4,540 இலட்சத்திற்கு (ரூ. 209,620 இலட்சம்) ஓரளவு கூடுதலாக 11 சதவீதத்தினால் உயர்வடைந்தது. அரிசியினதும் சீனியினதும் இறக்குமதிகளுக்கான அதிகரித்த செலவுகளே இதற்கான பெருமளவு காரணமாக அமைந்தது. அரிசி இறக்குமதிகளின் மீதான செலவு 74 சத வீதத்தினால் சிஎஉ 740 இலட்சத்திற்கு கடுமையாக உயர்வடைந்தவேளையில் சீனி இறக்குமதிகள் மீதான செலவு சிஎஉ 940 இலட்சத்திற்கு 37 சதவீதத்தினால் அதிகரித்தது. அரிசி இறக்குமதிகளின் செலவு அதிகரிப்பிற்குத் தொகை (50 சத வீதம்), விலை (16 சதவீதம்) இரண்டினதும் அதிகரிப்பு காரணமாக அமைந்தது. சீனி இறக்குமதிகளின் செலவு உயர்வடைந்தமைக்கு விலை அதிகரிப்பே முழுக் காரணியாக விளங்கியது.

இடைநிலைப் பெர்ருட்களின் இறக்குமதிகள் மீதான செலவு 1988 இன் சிஎஉ 9,430 இலட்சத்திலிருந்து (ரூ. 403,250 இலட்சம்) 1989 இல் சிஎஉ 9,800 இலட்சத்திற்கு (ரூ. 452,550 இலட்சம்) 4 சதவீதத்தினால், அதிகரித்தது. கோதுமைத் தானியம், புடவைகள் ஆடைகள் என்பனவற்றின் இறக்குமதிகள் மீதான உயர்ந்த செலவே இதற்கான பெருமளவு காரணமாக விளங்கியது. இதேவேளையில் முதலீட்டுப் பொருட்களின் இறக்குமதிகளின் மீதான செலவு 1988 இன் சிஎஉ 2,830 இலட்சத்திலிருந்து (ரூ. 120,810 இலட்சம்) 1989 இல்

சிஎஉ 2,600 இலட்சத்திற்கு (ரூ. 120,180 இலட்சம்) 8 சதவீதத்தினால் குறைவடைந்தது. இவ்வாண்டில் கைத்தொழில் முயற்சிகள் குறைவாக நிறுவப் பட்டுள்ளமையைப் பெரும்பாலும் பிரதிபலிக்கும் வகையில், முக்கியமாகப் பொறிகளினதும் கருவிகளினதும் இறக்குமதிகளிலேயே இவ்வீழ்ச்சி பிரதிபலித்தது.

1989 இல் இலங்கையின் சென்மதி நிலுவை அபிவிருத்திகள் ஆரம்பத்தில் எதிர்பார்க்கப்பட்டதைவிடக் குறிப்பிடத்தக்களவு குறைவான பிரதிகூலங்களைக் கொண்டதாக விளங்கின. நடுவாண்டு முற்கணிப்பு நியதிகளில் பொதுவான பற்றாக்குறை கிட்டத்தட்ட சிஎஉ 1,700 இலட்சமாக இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்பட்டிருக்கையில் சிஎஉ 670 இலட்சங் கொண்ட பற்றாக்குறையுடனேயே ஆண்டு முடிவடைந்தது. 1989 இன் முதலரைப்பகுதியில் ஒதுக்குகளில் கணிசமான இழப்புக்கள் ஏற்பட்டதுடன் சென்மதி நிலுவையில் அதிகூடிய அழுத்த மொன்று காணப்பட்டது. எனினும், பொருளாதார உறுதிப்பாட்டு நடவடிக்கைகள், பாதுகாப்பு நிலைமையில் முன்னேற்றம் என்பன காரணமாகப் பொருளாதாரத்தின் மீதான நம்பிக்கை மீண்டும் உருவானதைத் தொடர்ந்து இரண்டாம் அரைப்பகுதியில் குறிப்பாகச் செத்தெம்பரிலிருந்து திடீர் மாற்றமொன்று அவதானிக்கப்பட்டது. 1989 யூன் இறுதியில் சிஎஉ 1,250 இலட்சத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்த மொத்த அலுவல்சார் ஒதுக்குகள் ஆண்டின் இறுதியில் சிஎஉ 2,240 இலட்சத்தினை அடைந்தன. இதேபோன்று மொத்த ஒதுக்குகள் யூன் இறுதியின் சிஎஉ 3,850 இலட்சத்திலிருந்து 1989 திசெம்பர் இறுதியில் சிஎஉ 4,470 இலட்சத்திற்கு உயர்வடைந்தன. சென்மதி நிலுவையின் நிலையில் ஏற்பட்ட இம்மீட்சியானது 1989 இல் இலங்கையின் பொருளாதாரச் செயலாற்றத்தின் அதி ஊக்கமளிக்கும் பண்புகளில் ஒன்றாகக் காணப்பட்டது.

சென்மதி நிலுவையின் வணிகக் கணக்கு 1988 இல் பதிவு செய்யப்பட்ட பற்றாக்குறையான சிஎஉ 5,680 இலட்சத்திலிருந்து (ரூ. 24,268 இலட்சம்) 1989 இல் சிஎஉ 5,420 இலட்சம் (ரூ. 247,160 இலட்சம்) பற்றாக்குறையைப் பதிவுசெய்ததோடு இது முன்னைய ஆண்டின் பற்றாக்குறையைவிட 5 சதவீதம் குறைவானதாகக் காணப்பட்டது. மாறாக, பணிகள் கணக்கிலான பற்றாக்குறை இவ்விரு ஆண்டுகளுக்குமிடையில் சிஎஉ 1,140 இலட்சத்திலிருந்து (ரூ. 48,840 இலட்சம்) சிஎஉ 1,170 இலட்சத்திற்கு (ரூ. 53,150 இலட்சம்) சிறிதளவால் உயர்வடைந்தது. சிஎஉ 2,900 இலட்சமாக விளங்கிய (ரூ. 129,970 இலட்சம்) நடைமுறைக் கணக்கின் பற்றாக்குறை பெரும்பாலும் 1988 இன் அதே மட்டத்திலேயே காணப்பட்டது. எனினும், மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் விகிதமாக நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை 1988 இன் 5.6 சதவீதத்திலிருந்து 5.1 சதவீதத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்தது. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் விகிதமாக அலுவல்சார் மாற்றல்கள் நீங்கலான நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை இவ்விரு ஆண்டுகளுக்கிடையில் மேலும் முனைப்பாக 8.5 சதவீதத்திலிருந்து 7.6 சதவீதத்திற்குக் குறைவடைந்தது.

அட்டவணை 1.3

சென்மதி நிலுவையின் தொகுப்பு 1986—1989

பத்து இலட்சம் ரூபாய்களில் (சி. எ. உ. பத்து இலட்சம் அடைப்புக்குறிக்குள்)

விடயங்கள்	1986	1987	1988(அ)	1989(ஆ)
வணிகப் பொருட்கள் (தேறிய) ...	-21,390 (-649)	-20,005 (-525)	-24,268 (-568)	-24,716 (-542)
காரணியல்ஸாப் பணிகள் (தேறிய) ...	255 (8)	74 (2)	382 (8)	591 (11)
காரணிப் பணிகள் (தேறிய) ...	-3,871 (-117)	-4,699 (-123)	-5,266 (-122)	-5,906 (-128)
தனியார் மாற்றல்கள் (தேறிய) ...	7,983 (242)	9,226 (242)	10,187 (238)	10,844 (234)
அலுவல்சார் மாற்றல்கள் (தேறிய) ...	5,114 (153)	5,311 (139)	6,588 (154)	6,190 (135)
நடைமுறைக் கணக்கு நிலுவை ...	-11,909 (-363)	-10,093 (-265)	-12,377 (-290)	-12,997 (-290)
மொத்த நிலுவை ...	-1,774 (-65)	-1,224 (-62)	-3,339 (-64)	-1,905 (-67)

சில முக்கிய குறிகாட்டிகள்

வர்த்தக மாற்று விகிதம் (1981=100) ...	111	114	106	99
தேறிய பெற்றோலிய இறக்குமதிகள் ...	3,935 (120)	6,124 (161)	5,574 (130)	6,134 (133)
மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் சதவீதமாக நடைமுறைக் கணக்குக்குறை ...	6.7	5.1	5.6	5.1
மொத்த பன்னாட்டு ஒதுக்கு ...	17,152 (492)	18,479 (423)	19,025 (428)	23,390 (447)
பன்னாட்டு ஒதுக்குகள் - மாதங்களுக்கான இறக்குமதிகளில் ...	3.5	3.2	3.1	3.1

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி

(அ) திருத்தியமைக்கப்பட்டது.

(ஆ) தற்காலிகமானவை.

பயணக் கணக்கில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தைத் தவிர 1989இல் சென்மதி நிலுவையின் பணிகள் கணக்கின் செயலாற்றம் சிறிதளவு மாற்றத்தையே காட்டியது. பயணம் மற்றும் தொடர்பான பணிகளிலிருந்தான வெளிநாட்டுச் செலாவணி வருவாய்கள் 1988இன் சிஎஉ 20 இலட்சப் பற்றாக்குறையிலிருந்து 1989இல் சிஎஉ 30 இலட்ச மிகைக்கு அதிகரித்தன. 1989இன் இறுதி மாதங்களில் பாதுகாப்பு நிலைமை முன்னேற்றம் கண்டதைத் தொடர்ந்து, சுற்றுலா வருகைகளில் குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்புக் காணப்பட்டமையே இதற்கான முதன்மைக் காரணமாக விளங்கியது. இதே வேளையில் 1989 இல் முதலீட்டு வருமானம் மீதான தேறிய வெளிப்பாய்ச்சல் சிஎஉ 1,280 இலட்சமாக விளங்கி முன்னைய ஆண்டைவிடச் சிறிது உயர்வானதாகக் காணப்பட்டது. மத்திய வங்கியின் வெளிநாட்டுப் பட்டியல் முதலீடுகளிலிருந்தான குறைந்த வட்டி வருமானங்களே இதற்கான முதன்மைக் காரணமாக விளங்கின. முன்னைய ஆண்டுகளைப்போலவே சிஎஉ 1,610

இலட்சமாக விளங்கிய வெளிநாட்டுக் கடன்களின் மீதான வட்டிக் கொடுப்பனவுகள் சிஎஉ 4,180 இலட்சங் கொண்ட மொத்தப் பணிக்கொடுப்பனவுகளில் பெரும் பங்கிற்கு வகை கூறின.

மாற்றல்கள் மீதான குறைந்த பெறுகைகள் 1989 இல் சென்மதி நிலுவையின் குறிப்பிடத்தக்க பாதகமான அபிவிருத்தியாகக் காணப்பட்டன. 1989 இல் மாற்றல்களிலிருந்தான தேறிய பெறுகைகள் 1985 இலிருந்தான மிகத் தாழ்ந்த மட்டமான சிஎஉ 3,700 இலட்சத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்தன. 1989 இல் 12 சதவீதத்தினால் சிஎஉ 1,360 இலட்சத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்த அலுவல்சார் மாற்றல்களின் அதிகூடிய குறைப்பே இதற்கான பெருமளவு காரணமாக அமைந்தது. ஒப்பீட்டு அடிப்படையில் முக்கியமாக வெளிநாடுகளில் தொழில்புரியும் இலங்கையர்களின் பணவனுப்பல்களை உள்ளடக்கிய தனியார் மாற்றல்களிலிருந்தான வெளிநாட்டுச் செலாவணிப் பெறுகைகள் சிஎஉ 2,630 இலட்சமாக விளங்கி 1988 இணைவிடச் சிறிதளவில் மட்டுமே குறைவானதாகக் காணப்பட்டன.

இதேவேளையில் 1989 இல் சென்மதி நிலுவையின் மூலதனக் கணக்கின் அபிவிருத்திகள் 1988 இணைவிடக் குறைவான அனுகூலங்களையே கொண்டிருந்தன. 1989 இல் சிஎஉ 2,520 இலட்சமாக விளங்கிய தேறிய நாணய மூலதன உட்பாய்ச்சல்கள் முன்னைய ஆண்டைவிட 30 சதவீத அதிகரிப்பினைப் பிரதிபலித்தன. இவ்வதிகரிப்பானது பெரும்பாலும் கோதுமை இறக்குமதிகளை நிதியிடுவதற்கான அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் வர்த்தகக் கடன் ஒன்றினதும், வர்த்தகக் கொடுகடன்களினதும் அதிகரித்த பாவனையினால் ஏற்பட்டதாகும். மறுபுறத்தில் நேரடி முதலீடுகள் 34 சதவீதத்தினால் சிஎஉ 210 இலட்சத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்தவேளையில் தனியார், நீண்டகாலக் கடன்களின் பேரிலான தேறிய வெளிப்பாய்ச்சல் சிஎஉ 230 இலட்சம் ஆகக் காணப்பட்டது. மூலவளங்களில் பெருந்தொகை தனியார் குறுங்கால மூலங்களிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்றவேளையில் அலுவல்சார் மூலதன உட்பாய்ச்சல்களில் 1988 இன் சிஎஉ 1,820 இலட்சத்திலிருந்து 1989 இல் சிஎஉ 1,670 இலட்சத்திற்கு 8 சதவீத வீழ்ச்சியொன்று காணப்பட்டது. இது பெரும்பாலும் செயற்றிட்டக் கடன்களின் கீழான பகிர்ந்தளிப்புக்களின் 12 சதவீதக் குறைப்பினால் ஏற்பட்டதாகும். நாணயமல்லா மூலதன உட்பாய்ச்சல்களினால் கிடைக்கத்தக்க மூலவளங்கள் நடைமுறைக்கணக்கின் பற்றாக்குறையைவிடக் குறைவானதாகக் காணப்பட்டமையால் மிகுதியை நாணய அசைவுகளின் மூலம் நிதியிடவேண்டியிருந்தது. 1989 இல் இவ்வாறு நிதியிடப்படவேண்டியிருந்த பற்றாக்குறை சிஎஉ 670 இலட்சமாகும். 1989 இன் இறுதியில் இலங்கையின் மொத்த வெளிநாட்டுச் சொத்துக்கள் சிஎஉ 4,470 இலட்சமாக (ரூ. 233,890 இலட்சம்) விளங்கி முன்னைய ஆண்டின் மட்டமான சிஎஉ 4,280 இலட்சத்தினைவிட (ரூ. 190,250 இலட்சம்) முன்னேற்றமொன்றையும் பிரதிபலித்தன. எனினும் இவ்விரு ஆண்டுகளுக்குமிடையில் தேறிய வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களின் நிலைமை மோசமடைந்து மேலே குறிப்பிடப்பட்ட சென்மதி நிலுவையின் பொதுவான பற்றாக்குறையினைப் பிரதிபலிப்பதாக இருந்தது.

1989 இன் சென்மதி நிலுவை அபிவிருத்திகள் ஆண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் எதிர்பார்த்ததைவிடக் குறைவான பாதக நிலைமைகளைக் கொண்டிருந்தபோதிலும் சிஎஉ 670 இலட்ச பொதுவான பற்றாக்குறையுடனேயே ஆண்டு முடிவுற்றது என்பது ஆழ்ந்து கவனிக்கப்படவேண்டிய விடயமாகும். நாட்டின் சென்மதி நிலுவை பற்றாக்குறையைக் கொண்டிருந்த தொடர்ச்சியான ஐந்தாவது ஆண்டாக இது காணப்படுவதோடு ஏற்றுமதிச் செயலாற்றத்தின் கணிசமான மேம்பாடு நீண்ட காலத்தில் சென்மதி நிலுவையின் நிலைப்பாட்டினை உறுதிப்படுத்தும் ஒரே தனி விடயங்களான திறமையான இறக்குமதிப் பதிலீடுகள், படுகடனை உருவாக்கா மூலதனத்தின் போதுமான உட்பாய்ச்சல்கள் என்பனவற்றின் மூலமான தொடர்ச்சியான சீராக்க முயற்சிகளின் தேவையினையும் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றது.

1989 இல் எல்லா முக்கிய நாணயங்களுக்கெதிராகவும் இலங்கை ரூபா தேய்வடைந்தது. யப்பானிய யென்னுக்கெதிராக 6.6 சதவீதத்தினாலும், ஸ்டேர்லிங் பவுனுக்கெதிராக 9.2 சதவீதத்தினாலும் இடையீட்டு நாணயமான ஐக்கிய அமெரிக்க டொலருக்கெதிராக 17.4 சதவீதத்தினாலும் ரூபாவின் பெறுமதி தேய்வடைந்தது. இது டியூச் மார்க்குக்கும், பிரான்சிய பிராங்கிற்குமெதிராக 2.2 சதவீதத்தினால் தேய்வடைந்த வேளையில் இவ்வாண்டில் இந்திய ரூபாவுக்கெதிரான தேய்வு 7.4 சதவீதமாகக் காணப்பட்டது. 1989 இல் சிஎஉ இறக்கெதிராக ரூபாவின் பெறுமதி 16.3 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தது.

1989 இல் மொத்த வெளிநின்ற வெளிநாட்டுப் படுகடன் சிஎஉ 39,600 இலட்சமாக விளங்கி முன்னைய ஆண்டைவிட 7 சதவீத அதிகரிப்பைப் பதிவு செய்தது. நடுத்தரகால நீண்டகாலப் படுகடன்கள் மொத்த வெளிநின்ற வெளிநாட்டுப் படுகடனில் 90 சதவீதத்திற்கு மேல் வகை கூறின. எனினும், மத்திய வங்கி பெற்ற குறுங்காலக் கடன் பெறுகைகளின் கணிசமான அதிகரிப்பினதும் வர்த்தகக் கொடுகடன்களின் அதிகரித்த பாவனையினதும் காரணமாக 1989 இல் குறுங்காலக் கடன்கள் குறிப்பிடத்தக்களவில் உயர்வடைந்தன. இதேவேளையில் 1989 இல் அமைப்புச் சீராக்க வசதிகளின்கீழ் சிஎஉ 670 இலட்சங் கொண்ட தொகையொன்று பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட முதன்மைக் காரணத்தினால் பன்னாட்டு நாணய நிதியத்திற்கான கடன்பாடுகளில் 10 சதவீத அதிகரிப்புக் காணப்பட்டது. நடுத்தர நீண்டகாலக் கடன்களின் கடன் தீர்ப்பனவுக் கொடுப்பனவுகளையும் அனைத்து வெளிநாட்டுக் கடன்களினதும் வட்டிக் கொடுப்பனவுகளையும் உள்ளடக்கிய படுகடன் பணிக்கொடுப்பனவுகள் 1989 இல் சிஎஉ 320 இலட்சத்தினால் சிஎஉ 3,710 இலட்சத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்தன. பொருட்களினதும் பணிகளினதும் வருவாய்களின் விகிதமாகப் படுகடன் பணிக்கொடுப்பனவுகள் 1988 இன் 28.7 சதவீதத்திலிருந்து 1989 இல் 24.4 சதவீதத்திற்குக் குறைவடைந்தன. பன்னாட்டு நாணய நிதியக்கொடுக்கல் வாங்கல்கள் நீங்கலாக இந்த விகிதமானது முன்னைய ஆண்டின் 22.8 சதவீதத்துடன் ஒப்பிடுகையில் 19.9 சதவீதமாகக் காணப்பட்டது.

இறைச் செயலாற்றத்தின் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றமானது 1989 இல் இலங்கையின் பேரண்டப் பொருளாதார அபிவிருத்திகளில் மிகச் சிறப்பான பண்பாக விளங்கியது. இது ஆரம்ப மதிப்பீடுகளையும் பொருளாதார உறுதி நிலைப்படுத்தும் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களின் கீழான இலக்குகளையும் விடச் சிறப்பானதாகக் காணப்பட்டது. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் மொத்த வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறையின் விகிதம் முன்னைய ஆண்டின் பற்றாக்குறையான 15.6 சதவீதத்துடனும், இலக்கிடப்பட்ட பற்றாக்குறையான 12.5 சதவீதத்துடனும் ஒப்பிடுகையில் ரூ. 250,910 இலட்சத்திற்கு அல்லது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 10.0 சதவீதத்திற்குக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. இந்த முன்னேற்றமானது அதிகரித்த வருவாய் குறைக்கப்பட்ட செலவு ஆகிய இரண்டினதும் கூட்டுவிளைவாகும். அரசிறை/மொ.உ.உ. விகிதம் இலக்கிடப்பட்ட 21.3 சதவீத மட்டத்திலேயே பெரும்பாலும் காணப்பட்டது. இதே வேளையில் அரசின் செலவினங்களில் கணிசமான குறைப்புக் காணப்பட்டதோடு இது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் விகிதமாக மொத்தச் செலவினத்தை ஆரம்ப இலக்கான 33.8 சதவீதத்திலிருந்து 31.6 சதவீதத்திற்குக் குறைப்பதற்கு இயலச் செய்தது. அரசின் செலவினக் குறைப்புகளில் பெரும் பங்கு மூலதன ஒதுக்குகளில் பிரதிபலித்தது. இந்த அபிவிருத்திகளைத் தொடர்ந்து மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் விகிதமாக வரவுசெலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை 1988 இன் 15.6 சதவீதத்திலிருந்து 1989 இல் 10.0 சதவீதத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்தது. வரவுசெலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறையின் குறைப்பினைவிட பற்றாக்குறையை நிதியிடலிலும் சாதகமான போக்குகள் காணப்பட்டன. அதில் விரிவாக்கமற்ற மூலங்களிலிருந்து கிடைக்கத்தக்க மூலவளங்கள் பற்றாக்குறையை முழுமையாகவே நிதியிடப் போதுமானதாகக் காணப்பட்டதோடு விரிவாக்க நிதியிடலை நாடவேண்டிய அவசியம் முற்றாகவே நீக்கப்பட்டது.

1989 இல் அரசின் அரசிறை ரூ. 540,030 இலட்சமாக விளங்கி 29 சதவீத அதிகரிப்பொன்றைக் காட்டியது. ரூ. 474,190 இலட்சமாக விளங்கிய வரி அரசிறை முன்னைய ஆண்டைவிட 32 சதவீத அதிகரிப்பைப் பிரதிபலித்ததோடு முன்னைய ஆண்டின் 86 சதவீதத்துடன் ஒப்பிடுகையில் 1989 இல் மொத்த வருவாயில் கிட்டத்தட்ட 90 சதவீதத்திற்குப் பங்களிப்புச் செய்தது. இறக்குமதித் தீர்வைகள், மொத்த விற்பனவு வரிகள், கலால் தீர்வைகள் போன்ற முக்கிய மூலங்களிலிருந்தான அரசிறைச் சேகரிப்புக்கள் 1988 இல் இதே மூலங்களிலிருந்தானவற்றைவிடக் கணிசமாக உயர்ந்து காணப்பட்டன. மத்திய வங்கியின் வசமுள்ள திறைசேரி உண்டியல்களின் மீது விதிக்கப்பட்ட வரியொன்றின் மூலம் ரூ. 23,450 இலட்சங் கொண்ட மேலதிக வரி இறையும் உருவாக்கப்பட்டது. இந்த மூலங்களிலிருந்தான அரசிறையின் வளர்ச்சியின் விளைவாக வரி/மொ.உ.உ. விகிதம் 1988 இன் 16 சதவீதத்திலிருந்து 1989 இல் 18.9 சதவீதத்திற்கு உயர்வடைந்தது.

செலவுப் பக்கத்தில் சம்பளங்களும் கூலிகளும், குடியிருப்புக்களுக்கான மாற்றல்கள், ஓய்வூதியங்கள், அரசு கூட்டுத்தாபனங்களுக்கான மாற்றல்கள் போன்ற முக்கிய நடைமுறைச் செலவு விடயங்கள் இவ்வாண்டில் கணிசமான வளர்ச்சியைக் காட்டின. சம்பளங்களும் கூலிகளும் மீதான செலவினம் ரூ. 129,810 இலட்சமாக விளங்கி முன்னைய ஆண்டின் இதே வகைச் செலவினத்தைவிட 30 சதவீதம் அதிகரித்துக் காணப்பட்டதோடு மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் விகிதமாக 1988 இன் 4.5 சதவீதத்திலிருந்து 1989 இல் 5.2 சதவீதத்திற்கு உயர்வடைந்தது. இதேவேளையில் 1989 இல் மாற்றல் கொடுப்பனவுகள் ரூ. 160,990

அரசின் இறைத்

விடயம்	1984	1985
மொத்த அரசினையும் கொடைகளும்	37,354	39,556
மொத்த அரசினறை	34,061	36,249
வரி அரசினறை	29,939	30,442
வரியல்லா அரசினறை	4,122	5,807
கொடைகள்	3,293	3,307
செலவினமும் மீள் கொடுப்பனவைக் கழித்த கடன் வழங்கலும்	47,837	55,234
நடைமுறை	24,630	32,645
மூலதனம்	19,915	21,530
மீள் கொடுப்பனவைக் கழித்த கடன் வழங்கல்	3,292	1,059
நடைமுறைக் கணக்கு மிகை/குறை (—)	9,431	3,604
வரவு செலவுத் திட்டக் குறை (கொடைகளுக்கும் முன்)	13,776	18,985
வரவு செலவுத் திட்டக் குறை (கொடைக்குப்பின்)	10,483	15,678
நிதியிடல்	10,483	15,678
வெளிநாட்டுக்கடன்பாடுகள்	6,492	7,109
உள்நாட்டுக்கடன்பாடுகள்	3,991	8,569
சந்தையல்லாக் கடன்பாடுகள்	951	1,801
சந்தைக்கடன்பாடுகள்	3,040	10,370
வங்கியல்லா	5,135	5,659
வங்கி	2,095	4,711

(மொத்த உள்நாட்டு

மொத்த அரசினையும் கொடைகளும்	24.3	24.4
மொத்த அரசினறை	22.2	22.3
வரி அரசினறை	19.5	18.7
வரியல்லா அரசினறை	2.7	3.6
கொடைகள்	2.1	2.0
செலவினமும் மீள் கொடுப்பனவைக் கழித்த கடன் வழங்கலும்	31.1	34.0
நடைமுறை	16.0	20.1
மூலதனம்	13.0	13.3
மீள் கொடுப்பனவைக் கழித்த கடன் வழங்கல்	2.1	0.7
நடைமுறைக் கணக்கு மிகை/குறை (—)	6.1	2.2
வரவு செலவுத் திட்டக் குறை (கொடைகளுக்கு முன்)	9.0	11.7
வரவு செலவுத் திட்டக் குறை (கொடைக்குப்பின்)	6.8	9.7
நிதியிடல்	6.8	9.7
வெளிநாட்டுக் கடன்பாடுகள்	4.2	4.4
உள்நாட்டுக் கடன்பாடுகள்	2.6	5.3
சந்தையல்லாக் கடன்பாடுகள்	0.6	1.1
சந்தைக் கடன்பாடுகள்	2.0	6.4
வங்கியல்லா	3.3	3.5
வங்கி	1.4	2.9

தொழிற்பாடுகளின் தொகுப்பு

பத்து இலட்சம் ரூபாய்களில்

1986	1987	1988	1989		1990 வரவு-செலவுத் திட்டம்
			ஒப்புதலளிக்கப் பட்ட மதிப்பீடுகள்	தற்காலிகம்	
40,991	46,822	48,337	61,720	6,410	68,062
37,238	42,145	41,749	56,120	54,003	61,262
31,272	35,119	35,946	48,729	47,419	55,920
5,966	7,026	5,803	7,391	6,584	5,342
3,753	4,677	6,588	5,600	6,407	6,800
59,193	63,894	76,532	90,322	79,093	89,861
33,966	39,560	46,132	56,619	54,981	64,161
23,236	22,816	22,878	28,694	19,644	21,053
1,991	1,518	7,522	5,009	4,468	4,647
3,272	2,585	4,383	499	979	2,899
— 21,956	— 21,749	— 34,783	— 34,202	— 25,091	— 28,599
— 18,204	— 17,072	— 28,195	— 28,602	— 18,684	— 21,799
18,204	17,072	28,195	28,602	18,684	21,799
9,061	5,716	7,128	12,004	5,926	10,558
9,143	11,356	21,065	16,598	12,758	11,241
— 669	1,415	1,413	—	227	—
9,812	9,941	19,652	16,598	12,529	11,241
6,765	6,400	9,227	13,203	13,648	10,199
3,047	3,541	10,425	3,395	1,119	1,042

உற்பத்தியின் சதவீதமாக)

22.8	23.8	21.7	23.3	24.1	24.0
20.8	21.4	18.7	21.1	21.6	21.6
17.4	17.9	16.1	18.4	19.0	19.7
3.3	3.6	2.6	2.8	2.6	1.9
2.1	2.4	3.0	2.1	2.6	2.4
33.0	32.5	34.3	34.0	31.6	31.7
18.9	20.1	20.7	21.3	22.0	22.6
13.0	11.6	10.3	10.8	7.9	7.4
1.1	0.8	3.4	1.9	1.8	1.6
1.8	1.3	— 2.0	— 0.2	— 0.4	— 1.0
— 12.2	— 11.1	— 15.6	— 12.9	— 10.0	— 10.1
— 10.1	— 8.7	— 12.6	— 10.8	— 7.5	— 7.7
10.1	8.7	12.6	10.8	7.5	7.7
5.1	2.9	3.2	4.5	2.4	3.7
5.1	5.8	9.4	6.3	5.1	4.0
— 0.4	0.7	0.6	—	0.1	—
5.5	5.1	8.8	6.3	5.0	4.0
3.8	3.3	4.1	5.0	5.5	3.6
1.7	1.8	4.7	1.3	— 0.4	0.4

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி.

இலட்சமாக விளங்கி முன்னைய ஆண்டைவிட 25 சதவீத அதிகரிப்பைக் காட்டியது. அரசு படுகடன் மீதான வட்டிக் கொடுப்பனவுகள் ரூ. 143,460 இலட்சமாக விளங்கி 14 சதவீத அதிகரிப்பைப் பிரதிபலித்தன. எனினும், மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் விகிதமாக வட்டிக் கொடுப்பனவுகள் 5.6 சதவீதமாக விளங்கி முன்னைய ஆண்டின் அதே மட்டத்திலேயே மாறாது காணப்பட்டன. இவ்வதிகரிப்புக்களைப் பிரதிபலிக்கும்வகையில் அரசின் மொத்த நடைமுறைச் செலவு ரூபா 549,810 இலட்சமாக விளங்கி 1988 இளைவிட 19 சதவீத அதிகரிப்பைக் கொண்டிருந்ததோடு நடைமுறைச் செலவு/மொ.உ.உ. விகிதம் முன்னைய ஆண்டின் 20.7 சதவீதத்திலிருந்து 1989 இல் 22.0 சதவீதத்திற்கு உயர்வடைந்தது. எனினும், முன்னேற்றமடைந்த இறைச் செயலாற்றத்தின் காரணமாக வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நடைமுறைக் கணக்கின் பற்றாக்குறை 1988 இன் பற்றாக்குறையான ரூ. 43,830 இலட்சத்துடன் ஒப்பிடுகையில் ரூ. 9,790 இலட்சத்திற்குக் குறைக்கப்பட்டது.

நடைமுறைச் செலவினத்திற்கு மாறாக, 1989 இல் மொத்த மூலதனச் செலவு ரூ. 196,440 இலட்சமாக விளங்கி 14 சதவீத வீழ்ச்சியினைப் பதிவு செய்தது. இதன்படி, மூலதனச் செலவு/மொ.உ.உ. விகிதம் 1988 இன் 10.3 சதவீதத்திலிருந்து 1989 இல் 7.9 சதவீதத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்தது. இவ்வாண்டில் நிலவிய அமைதியின்மையின் காரணமாகப் புத்தாக்க நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் வீதி அபிவிருத்திச் செயற்றிட்டங்கள் போன்ற வெளிநாட்டினால் நிதியிடப்பட்ட செயற்றிட்டங்களின் நடைமுறைப்படுத்தலில் காணப்பட்ட பிரச்சினைகளே மூலதனச் செலவின் வீழ்ச்சிக்குப் பெருமளவு காரணங்களாகின.

மூலதனச் செலவின் குறைப்பிற்கிடையிலும் அரசின் மொத்தச் செலவினமும் மீள் கொடுப்பனவு கழிக்கப்பட்ட கடன் வழங்கல்களும் ரூ. 790,930 இலட்சமாக விளங்கி 1988 இளைவிடச் சிறிதளவான 3 சதவீத அதிகரிப்பைப் பதிவுசெய்தன. எனினும் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் சார்பாக மொத்தச் செலவும் மீள் கொடுப்பனவு கழிக்கப்பட்ட கடன் வழங்கலும் 1988 இன் 34.3 சதவீதத்திலிருந்து 1989 இல் 31.6 சதவீதத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்தது. அரசிறையினதும் செலவினதும் பாய்ச்சல்களின் மொத்த வெளிப்பாடு ரூ. 250,910 இலட்சங் கொண்ட (கொடைகளின் முன்) வரவுசெலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை உருவாக்குவதாகும். இது 1988 இல் பதிவு செய்யப்பட்ட பற்றாக்குறையான ரூ. 342,020 இலட்சத்திலிருந்தும் 1989 இற்கு இலக்கிடப்பட்ட பற்றாக்குறையான ரூ. 312,510 இலட்சத்திலிருந்தும் கணிசமானளவு குறைவானதாகும். இதன்படி வரவுசெலவுப் பற்றாக்குறை/மொ.உ.உ. விகிதம் 1988 இன் 15.6 சதவீதத்திலிருந்து 1989 இல் 10.0 சதவீதத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்தது. பற்றாக்குறையை நிதியிடலில் ரூ. 59,260 இலட்சங் கொண்ட தொகை சலுகைக் கடன்களின் வடிவில் வெளிநாட்டு மூலங்களிலிருந்து திரட்டப்பட்டதோடு இது 1988 இல் பயன்படுத்தப்பட்ட தொகையினைவிட 17 சதவீதம் குறைவானதாகக் காணப்பட்டன. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் சார்பாக வரவு செலவுத்திட்ட நோக்கங்களுக்கான வெளிநாட்டுக் கடன்பெறுகைகள் முன்னைய ஆண்டில் கடனாகப் பெறப்பட்ட 3.2 சதவீதத்துடன் ஒப்பிடுகையில் 2.4 சதவீதமாகக் காணப்பட்டன. இதேவேளையில் பற்றாக்குறையை நிதியிடுவதற்காக உள்நாட்டு மூலங்களிலிருந்து ரூ. 127,580 இலட்சங் கொண்ட தொகையொன்று பெறப்பட்டது. வங்கியல்லாத்துறையின் பங்களிப்புகள் ரூ. 136,480 இலட்சமாக விளங்கி முன்னைய ஆண்டைவிட 47 சதவீதம் அதிகரித்துக் காணப்பட்டன. இத்தொகையில் ரூ. 48,750 இலட்சம் ரூபாக் கடன்களினூடாகத் திரட்டப்பட்ட

தோடு ரூ. 89,290 இலட்சம் திறைசேரி உண்டியல்கள் மூலமானதாகக் காணப் பட்டது. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் விகிதமாக வங்கியல்லாத்துறையின் பங்களிப்பு 1988 இன் 4.1 சதவீதத்திலிருந்து 1989 இல் 5.5 சதவீதத்திற்கு உயர்வடைந்தது. பற்றாக்குறையை நிதியிடுவதில் வங்கியல்லாத்துறை முக்கிய உள்நாட்டு மூலமாக விளங்கியவேளையில் 1989 இல் வங்கித்தொழில்துறைக்கு ரூ. 11,190 இலட்சம் கொண்ட மீள் கொடுப்பனவு ஒன்று காணப்பட்டமையால் வங்கித்தொழில்துறையிலிருந்தான பங்களிப்பு எதிர்க்கணியமாகக் காணப்பட்டது. வரவு செலவுத்திட்ட நோக்கங்களுக்காக வங்கித்தொழில் துறையிலிருந்து ரூ. 104,250 இலட்சத்தினை (மொ.உ.உ. வின் 4.7 சதவீதம்) அரசு பயன் படுத்திய முன்னைய ஆண்டின் நிலைக்கு முற்றிலும் எதிர்மாறானதாகக் காணப் பட்டது.

1989 இறுதியில் வெளிநின்ற அரசு படுகடன் ரூ. 2,723,050 இலட்சமாக விளங்கி முன்னைய ஆண்டின் இறுதியில் வெளிநின்ற படுகடனைவிட 21 சதவீத அதிகரிப்பைப் பிரதிபலித்தது. ரூ. 1,175,610 இலட்சமாக விளங்கிய மொத்த உள்நாட்டுப் படுகடன் 19 சதவீத அதிகரிப்பைப் பதிவுசெய்த வேளையில் ரூ. 1,547,440 இலட்சமாக விளங்கிய வெளிநாட்டுப் படுகடன் 23 சதவீத வளர்ச்சியைப் பதிவு செய்தது. மொத்தப் படுகடனில் குறுங்காலப் படுகடனின் பங்கு 1988 இன் 49 சதவீதத்திலிருந்து 1989 இல் 54 சதவீதத்திற்கு உயர் வடைந்து 1989 இல் வரவு செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறையை நிதியிடுவதற்கான நிதியங்களைத் திரட்டுவதில் ரூபாப் பிணைகளைவிடத் திறைசேரி உண்டியல்களில் வெகுவாகத் தங்கியிருந்தமையை பெருமளவில் பிரதிபலித்தது. 1989 இறுதியில் மொத்த வெளிநின்ற அரசு படுகடனின் 43 சதவீதத்திற்கு உள்நாட்டுப் படுகடன் வகை கூறியது. உள்நாட்டுப் படுகடனில் உள்நாட்டு நடுத்தரகால, நீண்டகாலக் கடன்களை முழுமையாகவே உருவாக்கிய ரூபாப் பிணைகளின் மீதான வெளி நின்ற பொறுப்புக்கள் ரூ. 542,170 இலட்சமாக விளங்கி முன்னைய ஆண்டின் மட்டத்தினைவிட 9.4 சதவீத அதிகரிப்பைப் பதிவு செய்தது. இவ்வாண்டில் ரூபாப் பிணைகள் ஊடாக ரூ. 86,720 இலட்சம் கொண்ட மொத்தத் தொகையொன்று திரட்டப்பட்டது. எனினும், இவ்வாண்டில் ரூபாக் கடன்களின் மீள்கொடுப்பனவுகள் ரூ. 37,970 இலட்சமாக விளங்கியமையால் ரூபாக் கடன்களின் பேரிலான வெளிநின்ற படுகடன் ரூ. 48,750 இலட்சத்தினால் மட்டுமே உயர்வடைந்தது.

அரசின் குறுங்காலக் கடன் பெறுகைகளுக்கான முதன்மைக் கருவியாகிய திறைசேரி உண்டியல்களின் வழங்கல்களின் மூலம் திரட்டப்பட்ட மூலவளங்கள் ரூ. 135,460 இலட்சமாக விளங்கி முன்னைய ஆண்டில் திரட்டப்பட்ட மூல வளங்களின் அதே அளவிலேயே பெரும்பாலும் காணப்பட்டன. எனினும், திறை சேரி உண்டியல்களுக்கு வங்கித்தொழில் முறையிலிருந்தான பங்களிப்பு ரூ. 35,850 இலட்சமாக விளங்கி முன்னைய ஆண்டின் உதவுதொகையாகிய ரூ. 112,490 இலட்சத்தினைவிடக் கணிசமாகக் குறைவடைந்திருந்தது. 1988 இன் ரூ. 26,780 இலட்சத்துடன் ஒப்பிடுகையில் திறைசேரி உண்டியல்களில் வங்கியல்லாத்துறையினாலான ரூ. 99,600 இலட்ச முதலீடு 1989 இன் குறிப்பிடத்தக்க அபிவிருத்தி யாக விளங்கியது. திறைசேரி உண்டியல்களின் மீதான வெளிநின்ற பொறுப்புக்கள் 1988 இறுதியின் ரூ. 437,000 இலட்சத்திலிருந்து 1989 இறுதியில் ரூ. 572,460 இலட்சத்திற்கு அதிகரித்தவேளையில் மத்திய வங்கி வசமுள்ள திறைசேரி உண் டியல் உடைமைகள் ரூ. 332,700 இலட்சத்திலிருந்து ரூ. 340,980 இலட்சத்திற்கு சிறிதளவால் மட்டுமே உயர்வடைந்தன. இதன்படி வெளிநின்ற திறைசேரி உண்டியல்களில் மத்திய வங்கி உடைமைகளின் பங்கு 1988 இன் 76 சதவீதத்தி லிருந்து 1989 இல் 60 சதவீதத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்தது.

1989 இறுதியில் அரசின் வெளிநின்ற வெளிநாட்டுப் படுகடன் ரூ. 15,47,440 இலட்சமாக விளங்கி முன்னைய ஆண்டைவிட 23 சதவீத அதிகரிப்பைப் பதிவு செய்தது. மொத்தப் பொதுப்படுகடனில் வெளிநாட்டுப் படுகடனின் பங்கு 1988 இன் 56 சதவீதத்திலிருந்து 1989 இல் 57 சதவீதத்திற்குச் சிறிதளவால் உயர்வடைந்தது. 1989 இல் வரவு செலவுத்திட்ட நோக்கங்களுக்கான வெளி நாட்டுக் கடன்பெறுகைகள் ரூ. 59,260 இலட்சமாக மட்டுமே காணப்பட்ட போதிலும் இவ்வாண்டில் செலாவணி வீத மாறுபாடுகளின் விளைவாக ஏற்பட்ட ரூ. 231,620 இலட்சம் கொண்ட மேலதிக ரூபாய் பொறுப்பின் காரணமாக ஆண்டின் இறுதியில் வெளிநின்ற வெளிநாட்டுப் படுகடன் ரூ. 290,870 இலட்சம் கொண்ட கணிசமான அதிகரிப்பொன்றைப் பதிவு செய்தது. 1989 இறுதியில் மொத்த வெளிநாட்டுப் படுகடன் ரூ. 1,102,940 இலட்சம் கொண்ட செயற்றிட்டக் கடன்களையும் ரூ. 444,500 இலட்சம் கொண்ட செயற்றிட்டமல்லாக் கடன்களையும் உள்ளடக்கியிருந்தது.

கடன் தீர்ப்பணவுக் கொடுப்பனவுகளையும்வட்டிக் கொடுப்பனவுகளையும் உள்ளடக்கிய அரசின் படுகடன் பணிக்கொடுப்பனவுகள் 1989 இல் ரூ. 242,060 இலட்சமாக விளங்கி முன்னைய ஆண்டைவிட 9 சதவீதம் அதிகரித்துக் காணப்பட்டது. எனினும், மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் விகிதமாக அரசு படுகடன் மீதான பணிக்கொடுப்பனவுகள் முன்னைய ஆண்டின் மட்டமான 10 சதவீதத்திலேயே காணப்பட்டன.

பணநிரம்பல் வளர்ச்சி வீதத்தில் காணப்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க மெதுவான போக்கு 1989 இன் பேரண்டப் பொருளாதார அபிவிருத்தியின் மிகச் சிறப்பான பண்பாகக் காணப்பட்டது. 1988 இன் இறுதியில் 29 சதவீதமாகக் காணப்பட்ட குறுகிய பணநிரம்பலின் (M1) ஆண்டு வளர்ச்சி வீதம் 1989 இன் இறுதியில் 9 சதவீதத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்தது. இதே போக்கினைப் பின்பற்றி விரிந்த பணநிரம்பலின் (M2) வளர்ச்சி வீதமும் இதே காலப்பகுதியில் 16 சதவீதத்திலிருந்து 12 சதவீதத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்தது. 1988 இல் பேரண்டப் பொருளாதாரத்தின் உறுதிப்பாடு மோசமாகத் தளர்வுற்றதைத் தொடர்ந்து இவ்வாண்டில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட உறுதிப்படுத்தும் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் பின்னணியில் நோக்குகையில் இவ்வபிவிருத்திகள் மிகவும் மீள் நம்பிக்கையளிக்கக் கூடியனவாகக் காணப்பட்டன. நாணயக் கூட்டுக்களின் வளர்ச்சி வீதங்கள் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் கீழான இவ்வாண்டின் இலக்குடன் பெருமளவில் இணங்குவதாகக் காணப்பட்டதோடு அதன் மூலம் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் ஏனைய உறுதிப்பாட்டு குறிக்கோள்களை எய்தவும் உதவின.

1989 இல் பணநிரம்பல் வளர்ச்சி வீதத்தின் மெதுவான போக்கு குறுகிய நாணயக்கூட்டிலேயே வெகுவாகத் தென்பட்டது. போலி நாணய வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க மீட்சியின் காரணமாக விரிந்த பணநிரம்பலின் வளர்ச்சி வீதத்தில் மிகவும் மிதமான குறைவேகம் காணப்பட்டது. 1988 இல் ரூ. 23,150 இலட்சம் அல்லது 7 சதவீதம் கொண்ட மிதமான வளர்ச்சியைப் பதிவு செய்த போலி நாணயம் 1989 இல் ரூ. 55,280 இலட்சம் அல்லது 16 சதவீதத்தினால் கணிசமாக அதிகரித்தது. ரூ. 62,490 இலட்சத்தினால் அல்லது 21 சதவீதத்தினால் அதிகரித்த ஏனைய தனியார் துறை கூறுகளின் தவணை, சேமிப்பு வைப்புக்களில் இது முழுமையாகப் பிரதிபலித்தது.

பொதுமக்கள் வசமுள்ள நாணயத்திலேயே M 1 இன் விரிவாக்கம் செறிந்திருந்த முன்னைய ஆண்டின் அனுபவத்திற்கு நேர்மாறாக 1989 இல் ரூ. 17,561 இலட்சத்தினால் அல்லது 13 சதவீதத்தினால் அதிகரித்த கேள்வி வைப்புக்

நாணய அளவுகள் 1984-1989

விடயம்	ரூபாய் மதிப்பு இலட்சக்களில்				
	1984	1985	1986	1987	1988
உள்நாட்டுக் கொடுகடனிலேற்பட்ட மாற்றம்					
அரசுக்கான தேதிய கொடுகடனிலேற்பட்ட அதிகரிப்பு	633	9,300	4,883	11,457	21,302
அரசு கூட்டுத்தாபனங்களுக்கான கொடுகடனில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு	-2,979	5,793	2,198	4,502	9,017
கூட்டுறவு நிறுவனங்களுக்கான கொடுகடன் அதிகரிப்பு	-237	290	301	2,627	3,421
ஏனைய தனியார் குறைக்கான கொடுகடன் அதிகரிப்பு	-255	-263	120	-301	195
	4,104	3,480	2,263	4,629	8,669
தேறிய வெளிநாட்டு வங்கித் தொழில் சொத்துக்களில் ஏற்பட்ட மாற்றம்	6,796	-768	-3	111	-2,233
மொத்தச் சொத்துக்கள் / பொறுப்புக்களில் ஏற்பட்ட மாற்றம்	7,429	8,532	4,880	11,568	19,069
விரிந்த பணநிரம்பலில் (M2) ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு	6,170	4,982	2,451	7,475	9,611
ஏனைய பொறுப்புக்களில் (தேறிய) ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு	1,259	3,551	2,428	4,093	9,458

நாணய அளவுகளில் சதவீத அதிகரிப்பு

மொத்த உள்நாட்டுக் கொடுகடனின் சதவீத அதிகரிப்பு	1.3	18.6	8.2	17.9	28.2
மொத்த உள்நாட்டுக் கொடுகடனின் சதவீத அதிகரிப்பு	14.2	14.2	7.1	15.8	22.4
மொத்த உள்நாட்டுக் கொடுகடன் அதிகரிப்பில் அரசின் சதவீதம்	-470.4	62.3	45.0	39.3	42.3
மொத்த உள்நாட்டுக் கொடுகடன் அதிகரிப்பில் அரசு அல்லாத குறையின் சதவீதம்	570.4	37.7	55.0	60.7	57.7
விரிந்த பண நிரம்பலின் (M2) சதவீத அதிகரிப்பு	16.6	11.4	5.1	14.7	16.4
குறுகிய பண நிரம்பலின் (M1) சதவீத அதிகரிப்பு	14.1	11.5	12.9	18.4	29.1

மூலம்: இலக்கை மத்திய வங்கி

சூறிலேயே M 1 இன் வளர்ச்சி பிரதிபலித்தது. இதன் விளைவாக M 1 இல் நாணயக்கூறின் பங்கு 1988 இன் 57 சதவீதத்திலிருந்து 1989 இல் 56 சதவீதத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்தது. பணநிரம்பலில் நாணயக்கூறின் இவ்வீழ்ச்சிக்கு, குறிப்பாக 1989 இன் இறுதிக் காலாண்டில் நாடு குழப்பநிலையிலிருந்து முன்னேறியதைத் தொடர்ந்து கொடுக்கல் வாங்கல் நடவடிக்கைகளுக்காகத் திரவக்காசை வைத்திருப்பதற்கான பொது மக்களின் விருப்பத் தேர்வு குறைவடைந்தமையைக் காரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

உள்நாட்டுக் கொடுகடனின் வளர்ச்சி வீதத்தில் ஏற்பட்ட கணிசமான வீழ்ச்சி 1989 இன் நிரம்பலின் வளர்ச்சி வீதத்தில் ஏற்பட்ட மெதுவான போக்கிற்கான குறிப்பிடத்தக்க முக்கிய காரணியாக விளங்கியது. 1988 இன் ரூ. 213,020 இலட்சம் அல்லது 28 சதவீத கணிசமான அதிகரிப்புடன் ஒப்பிடுகையில் 1989 இல் உள்நாட்டுக் கொடுகடன் ரூ. 54,540 இலட்சத்தால் அல்லது 6 சதவீதத்தால் மட்டும் விரிவடைந்தது. அரசதுறையும், தனியார் துறையும் இவ்வாண்டில் குறிப்பிடத்தக்களவு குறைந்த மட்டங்கள் கொண்ட வங்கிக் கொடுகடனைப் பயன்படுத்தின. 1988 இல் வங்கித்தொழில் முறையிலிருந்தான அரசிற்கான தேறிய கொடுகடன் ரூ. 90,170 இலட்சத்தால் அல்லது 33 சதவீதத்தால் அதிகரித்த நிலைமைக்கு முழு மாறாக 1989 இல் அவ்வாறான கொடுகடன் ஒரு சிறிதளவான ரூ. 540 இலட்சத்தால் அதிகரித்தது. இதே போக்கினைத் தொடர்ந்து, தனியார்துறைக்கான மொத்தக் கொடுகடன் முன்னைய ஆண்டின் ரூ. 122,850 இலட்சம் அல்லது 25 சதவீத அதிகரிப்புடன் ஒப்பிடுகையில், 1989 இல் ரூ. 54,000 இலட்சத்தால் அல்லது 9 சதவீதத்தால் மட்டும் அதிகரித்தது.

1989 இல் வங்கிக் கொடுகடன் வழங்கலில் ஏற்பட்ட வரவேற்கத்தக்க அபிவிருத்திகளில் ஒன்றாக, வரவு செலவுத்திட்ட நோக்கங்களுக்காக அரசால் பயன்படுத்தப்பட்ட வங்கிக் கொடுகடனின் அளவில் ஏற்பட்ட மிகக் கூடிய வீழ்ச்சி விளங்கியது. அதன் கடன்பாட்டுத் தேவைகள் தொடர்ந்தும் உயர்ந்து விளங்கியபோதிலும் பெருமளவில் திறைசேரி உண்டியல் சந்தையின் தீவிரப் படுத்தப்பட்ட நடவடிக்கைகள் காரணமாக அதன் கொடுகடன் தேவைகளின் பெரும்பகுதியை வங்கியல்லா தனியார்துறையிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகவிருந்தது. மொத்தமாக வங்கிமுறையில் இருந்து அரசிற்கான மொத்தக் கொடுகடன் 1988 இன் ரூ. 127,920 இலட்ச அதிகரிப்புடன் ஒப்பிடுகையில் 1989 இல் ரூ. 4,290 இலட்சத்தால் மட்டும் அதிகரித்தது. இது கட்டியெழுப்பப்பட்ட வைப்புக்களான ரூ. 3,750 இலட்சத்துடன் சேர்ந்து, அரசு வங்கித் துறையை நாடிநின்றவின் தேறிய தேவையை இவ்வாண்டில் ரூ. 540 இலட்சம் கொண்ட மிகக் குறைந்த அளவிற்குக் குறைத்தது. இது பொருளாதாரத்தில் உறுதிப்படுத்தும் நோக்கங்களை அடைதல், பணவீக்கத் தாக்கங்களைக் கட்டுப்படுத்தல் ஆகியவற்றைக் கருத்திற் கொள்கையில் இது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க அபிவிருத்திகளில் ஒன்றாகும். வங்கி முறையிலிருந்து, அரசு தொடர்ந்து பெற்ற பெருமளவு கடன்பாடுகள், பொருளாதாரத்தில் அளவுக்கதிகமான திரவத்தன்மையை உருவாக்கும் முக்கிய காரணியாக விளங்கி பணநிரம்பல், விலைகள், சென்மதி நிலுவை என்பன மீது அதிகளவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதனால் இறைக் கட்டுப்பாட்டுத் தேவை இருப்பதை மத்திய வங்கியின் ஆண்டறிக்கைகள் கடந்த சில ஆண்டுகளாக அரசின் கவனத்திற்குத் திரும்பத்திரும்பக் கொண்டு வந்தன.

அரசிற்கான கொடுகடன் அபிவிருத்திக்கு இணையாகத் தனியார்துறைக்கான கொடுகடனின் வளர்ச்சியும் 1989இல் குறிப்பிடத்தக்க வேகக் குறைவைப் பதிவு செய்தது. வங்கித்தொழில் முறையிலிருந்து “ஏனைய தனியார்துறை கூறுகள்” (தனியார் துறை மாத்திரம்) பயன்படுத்திய கொடுகடனின் அளவு 1988இன் வளர்ச்சியான ரூ. 86,690 இலட்சம் அல்லது 22 சதவீதத்துடன் ஒப்பிடுகையில் இவ்வாண்டில் ரூ. 24,650 இலட்சத்தால் அல்லது 5 சதவீதத்தால் மட்டும் அதிகரித்தது. தனியார்துறையில் பயன்படுத்தப்பட்ட கொடுகடன் குறைந்தமைக்கு இவ்வாண்டில் தொழிற்பாட்டில் இருந்த கட்டுப்பாடானநாணயக் கொள்கையும் நாட்டில் தொடர்ந்து நிலவிய குழப்ப நிலைகளால் தனியார்துறையிடமிருந்து ஏற்பட்ட கொடுகடனிற்கான குறைந்த கேள்வியும் ஓரளவு காரணிகளாக விளங்கின.

இதே வேளையில் அரசு கூட்டுத்தாபனங்களுக்கான வர்த்தக வங்கிக் கொடுகடன் 1989 இல் ரூ. 30,750 இலட்சத்தால் அல்லது 29 சதவீதத்தால் விரிவடைந்தது. இதற்கு முக்கிய காரணியாகப் பரவலான குழப்ப நிலைமைகளால் பணப்பாய்ச்சல்கள் தடைப்பட்ட சில கூட்டுத்தாபனங்களின் தொழிற்படு மூலதனத் தேவைகளை ஈடுசெய்வதற்கான கொடுகடனிற்கான அதிகரித்த கேள்வி விளங்கியது. உணவு ஆணையாளரிடமிருந்து கூ.மொ.வி. நிலையத்திற்கு உணவு இறக்குமதிகளின் பொறுப்புக்கள் மாற்றப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்களின் இறக்குமதியாளராக விளங்கிய கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை நிறுவனத்தின் (கூ.மொ.நி.) அதிகரித்த பங்கும் இத்துறைக்கான வங்கிக் கொடுகடனின் மட்டத்தின் அதிகரிப்புக்குக் காரணமாயிற்று. 1989 இல் கூ.மொ. விற்பனை நிலையத்திற்கான முற்பணங்கள் ரூ. 12,690 இலட்சத்தால் அதிகரித்திருக்கையில், இரு அரசு பெருந்தோட்டக் கூட்டுத்தாபனங்களுக்கான முற்பணங்கள் ரூ. 11,890 இலட்சத்தால் அதிகரித்தன. இதே வேளையில், கூட்டுறவு நிறுவனங்களுக்கான கொடுகடன் முன்னைய ஆண்டின் ரூ. 1,950 இலட்ச அதிகரிப்பிற்கு முரணாக, 1989 இல் ரூ. 1,400 இலட்சத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தது.

இரண்டாவது தொடர்ச்சியான ஆண்டாக வெளிநாட்டுத்துறையின் தொழிற்பாடுகள், 1989 இல் பண நிரம்பல்மீது ஒரு சுருக்கத் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தின. எல்லாமாக வங்கித்தொழில் முறையின் தேறிய வெளிநாட்டுச் சொத்துக்கள் (தே.வெ.சொ.) 1989 இல் ரூ. 23,260 இலட்சத்தால் வீழ்ச்சியடைந்தன. இவ்வாண்டில் தேறிய வெளிநாட்டுச் சொத்து நிலைமை குறிப்பிடத்தக்க தளம்பல்களைக் காட்டியது. வங்கித்துறையின் தேறிய வெளிநாட்டுச் சொத்துக்கள் 1988 திசம்பரின் ரூ. 70,580 இலட்சத்திலிருந்து 1989 ஓகத்தில் ரூ. 9,760 இலட்சத்திற்குக் கடுமையாக வீழ்ச்சியடைந்து, பின்பு 1989 இறுதியில் ரூ. 47,320 இலட்சத்தை அடைந்து மீட்சி பெற்றது.

குறுங்கால பணச் சந்தையின் தீவிர தொழிற்பாடுகளால் 1989 இல் வர்த்தக வங்கிகள் வைப்புக்களைத் திரட்டுவதில் கடுமையான டோட்டியை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இதேவேளையில், அளவுக்கதிகமான கொடுகடன் உருவாக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும், சென்மதி நிலுவை மீதான தாக்கத்தைக் குறைப்பதற்கும் மத்திய வங்கி ஒரு கட்டுப்பாட்டு நாணயக் கொள்கை நிலையைப் பின்பற்றியது. குறிப்பாக இவ்வாண்டின் மூன்றாம் காலாண்டில், உள்நாட்டு வங்கிகளுக்கிடையில் உள்ள கடன்பாடுகளில் குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்பின் மூலம் எடுத்துக்காட்டப்பட்டவாறு இவ்வபிவிருத்திகள் வங்கித்தொழில் முறையினுள் திரவ நிலைமைகளில் தட்டுப்பாட்டை விளைவித்தன. செலாவீணி வீதம் தொடர்ந்து பெறுமதி வீழ்ச்சியடைந்து செல்வதிலிருந்து அச்சந்தர்ப்பத்தில் நன்மை பெறுவதற்காகச் சில ஏற்றுமதியாளர்களால் ஏற்றுமதிப் பெறுகைகள்

காலம் தாழ்த்திப் பெறப்பட்டதனாலும், சில வர்த்தக வங்கிகள் செலாவணி வீதத் தேய்வினால் நன்மையடையும் பொருட்டு அளவுக்கதிகமாக வெளிநாட்டிலுள்ள தொழிற்படு நிலுவைகளைப் பேணும் வழக்கத்தினைக் கொண்டிருந்தமையாலும் இந்நிலை மேலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆண்டின் இறுதி மாதங்களில் வைப்புக்களின் வளர்ச்சி வேகம் மீண்டும் அடையப்பட்டதாலும் ஏற்றுமதிப் பெறுகைகளின் வரவுகள் அதன் வழமையான நிலைக்குத் திரும்பியதாலும் வர்த்தக வங்கிகளின் திரவத்தன்மை மீதான தாக்கம் ஓரளவிற்குக் குறைந்தது. எனினும், பற்றாக்குறையுள்ள வங்கிகளிலிருந்து குறுகியகால நிதியங்களுக்கான தேவையும், ஏனைய துணைச் சந்தைகளில் நிலவும் தொடர்ச்சியான உயர்ந்த வட்டி வீதங்களும் வங்கிகளுக்கிடையான அழைப்புப் பணச் சந்தையின் வட்டி வீதங்களை இவ்வாண்டில் பல தடவைகள் உயர்ந்த அளவில் நிலைத்திருக்கச் செய்தன.

இவ்வாண்டில் உறுதித் தன்மையைப் பேணும் முயற்சியில் மத்திய வங்கியின் மொத்தச் சொத்துக்கள் பொறுப்புக்கள் முன்னைய ஆண்டின் அதிகரிப்பான ரூ. 98,880 இலட்சத்துடன் அல்லது 22 சதவீதத்துடன் ஒப்பிடுகையில் 1989 இல் ரூ. 74,390 இலட்சத்தால் அல்லது 13 சதவீதத்தால் மட்டும் அதிகரித்தது. மத்திய வங்கியின் சொத்துக்களது வளர்ச்சியின் இன்னொரு குறிப்பிடத்தக்க தன்மை யாதெனில் மொத்தச் சொத்துக்களின் அதிகரிப்பில் கணிசமான பங்கு வங்கியின் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களில் பிரதிபலிக்கப்பட்டமையாகும். மத்திய வங்கியின் பன்னாட்டு ஒதுக்கு (மொத்தம்) 1989 இல் ரூ. 23,430 இலட்சம் அல்லது 31 சதவீத அதிகரிப்பைப் பதிவு செய்து, கடந்த சில ஆண்டுகளில் அவதானிக்கப்பட்ட சொத்துக்களின் தொடர்ச்சியான வீழ்ச்சியின் போக்கை நேர்மாறாக்கியது. மறுபக்கத்தில், கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் பதிவு செய்யப்பட்ட கணிசமான அதிகரிப்புக்களுக்குப் பெருமளவு முரணாக, வங்கியின் உள் நாட்டுச் சொத்துக்கள் (ஏனைய சொத்துக்கள் கணக்குகள் நீங்கலாக) 1989 இல் ரூ. 7,610 இலட்சம் அல்லது 2 சதவீதம் கொண்ட சிறிதளவு அதிகரிப்பை மட்டும் காட்டியது. அரசிற்கான கடன்களும் முற்பணங்களும் அரசு, அரசு உத்தரவாதப் பிணைகள் மீதான முதலீடுகளும் 1989 இல் ரூ. 3,020 இலட்சத்தால் மட்டும் அதிகரித்து, இவ்வாண்டில் வரவு செலவுத்திட்ட நோக்கங்களுக்காக அரசு மத்திய வங்கியின் கொடுகடனைப் பாவிப்பதைக் கணிசமாகக் குறைத்ததனைப் பிரதிபலித்தது. 1988 இல் ஒத்த அதிகரிப்பு ரூ. 102,820 இலட்சமாக விளங்கியது. அதேவேளையில், வர்த்தக வங்கிகளுக்கான மத்திய வங்கியின் குறுகிய காலக் கடன்கள் 1988 இன் ரூ. 2,160 இலட்ச அதிகரிப்புடன் ஒப்பிடுகையில் ரூ. 340 இலட்சத்தால் மட்டும் அதிகரித்தது. 1989 இல் மத்திய வங்கியின் உள்நாட்டுச் சொத்துக்களில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பின் பெரும் பகுதி வங்கியின் “ஏனைய சொத்துக்கள் கணக்குகளில்” பிரதிபலிக்கப்பட்டது. இது 1988 இன் ரூ. 4,510 இலட்ச அதிகரிப்புடன் ஒப்பிடுகையில் ரூ. 43,340 இலட்சத்தால் அதிகரித்தது.

பொறுப்புக்கள் பக்கத்தில், கூடியளவு சாதகமான நிலையான போக்குகளைப் பிரதிபலித்து வங்கியின் நாணயப் பொறுப்புக்கள் 1988 இன் ரூ. 106,080 இலட்சம் அல்லது 47 சதவீத அதிகரிப்புடன் ஒப்பிடுகையில் 1989 இல் ரூ. 23,440 இலட்சத்தால் அல்லது 7 சதவீதத்தால் வளர்ச்சியடைந்தது. சுற்றோட்டத்திலுள்ள நாணயம் ரூ. 7,550 இலட்சத்தால் அதிகரித்திருக்கையில், வைப்புக்களின் பொறுப்புக்கள் ரூ. 15,900 இலட்சத்தால் அதிகரித்தன. 1988இல் ஒத்த அதிகரிப்புக்கள் முறையே ரூ. 53,080 இலட்சமாகவும் ரூ. 53,000 இலட்சமாகவும்

விளங்கின. எனினும், ஒரு பாதகமான அபிவிருத்தி யாதெனில், 1989 இல் வெளிநாட்டிலிருந்தான மத்திய வங்கியின் குறுங்காலக் கடன்பாடுகள் ரூ. 24,010 இலட்சத்தால் கணிசமானளவில் அதிகரித்திருக்கையில் வங்கியின் ஏனைய பொறுப்புக்கள் ரூ. 27,030 இலட்சத்தால் அதிகரித்தமையாகும்.

தொடர்ச்சியான பண வீக்கத் தாக்கத்தினைக் கருத்திற் கொள்கையில் வட்டி வீதங்களின் பொதுவான மட்டம் 1989 ஆம் ஆண்டு முழுவதிலும் தொடர்ந்தும் அதிகரித்துக் காணப்பட்டது. சந்தைகளிலான வட்டி வீதங்கள் சந்தை விசைகளுக்கு இசைவாகக் கூடுதலான தளம்பல்களை வெளிக்காட்டி இவ்வாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்த மட்டத்தைவிட இறுதியில் சற்றுக் கூடிய மட்டத்தைக் கொண்டிருந்தன. முதலாந்தரத் திறைசேரி உண்டியல் சந்தையில் வட்டி வீதங்கள் கூடியளவில் சந்தையில் தீர்மானிக்கப்படுவதாக விளங்கி வருவதோடு அதிகார பீடங்களின் தலையீடு மிகச் சிறிதாக மட்டுமே இருந்தது. 12 மாத திறைசேரி உண்டியல்கள் மீதான நிறையேற்றப்பட்ட ஆண்டுச் சராசரி வருவாய் 1989 யூன் இறுதியில் 18.8 சதவீதத்திலிருந்து ஆண்டு இறுதியில் 19.1 சதவீதத்திற்கு உயர்வடைந்திருக்கையில் இதேகாலப் பகுதியில் 3 மாத திறைசேரி உண்டியல் மீதான நிறையேற்றப்பட்ட ஆண்டுச் சராசரி வருவாய் 19.8 சதவீதத்திலிருந்து 18.1 சதவீதத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்தது. 1988 இன் இறுதியிலிருந்த வீதங்களைவிட இவ்வாண்டின் இறுதியிலுள்ள வீதங்கள் சிறிதளவு குறைவாக விளங்கியபோதும், முதலாந்தர திறைசேரி உண்டியல் சந்தையின் வீதங்களில் ஏற்பட்ட வேறுபாடுகளுக்கு இசைவாக இரண்டாந்தரத் திறைசேரி உண்டியல் சந்தையின் வட்டி வீதங்கள் அமைந்தன.

அமைதியற்ற நிலைமைகளின் பின்னணியில் 1989 இல் பணச் சந்தை மிதமான நடவடிக்கைப் போக்கினையே கொண்டிருந்தது. பணச் சந்தையில் வட்டி வீதத்தையும் நிதிகளின் கிடைக்கக்கூடிய தன்மையையும் தீர்மானிப்பதில் திறைசேரி உண்டியல்கள் சந்தை முதன்மையான பங்கினை வகித்தது. திறைசேரி உண்டியல்கள் சந்தையில் கிடைக்கக்கூடியதாகவிருந்த உயர்வான வருவாய் காரணமாக வங்கிகளுக்கிடையிலான அழைப்புப் பணச் சந்தையில் நிதிகளின் பாய்ச்சல் குறிப்பிடத்தக்களவு குறைக்கப்பட்டதுடன் வங்கிகளுக்கிடையிலான அழைப்புப் பணச் சந்தையின் வட்டி வீதத்தையும் மேல்நோக்கியுயர்த்தியது. இவையும் இவ்வாண்டு முழுவதும் தொழிற்பாட்டிலிருந்த கடுமையான நாணயக் கட்டுப்பாடுகளும் ஒன்று சேர்ந்து சந்தையில் குறுங்கால வட்டி வீதங்களை உயர்ந்தளவில் பேண உதவின. இதேவேளை, குறுங்கால வீதங்களின் மேல்நோக்கிய போக்கினைத் தொடர்ந்து வர்த்தக வங்கிகளின் வைப்புக்களின் வீதங்கள் 1989 இல் உயர்வடையத் தொடங்கின. 12 மாத வைப்புக்களுக்கான ஆகக் குறைந்த ஆகக் கூடிய வீதங்கள் 1988 இறுதியில் ஆண்டுக்கு 9-15.5 சதவீத வீச்சிலிருந்து 1989 திசம்பர் இறுதியில் ஆண்டுக்கு 11-20.5 சதவீத வீச்சிற்கு உயர்வடைந்தன. இதேவேளை வர்த்தக வங்கிகளின் முதன்மைக் கடன் வழங்கல் வீதத்தின் நிறையேற்றப்பட்ட சராசரியும் இவ்வாண்டின் போது உயர்வடையும் போக்கினைக் கொண்டிருந்து வர்த்தக வங்கிகளின் நிதிகளுக்கான அதிகரித்த செலவையும் குறுங்கால நிதிகளுக்குச் சந்தையில் காணப்பட்ட தட்டுப்பாட்டையும் பிரதிபலித்தது. முதன்மைக் கடன் வழங்கலின் நிறையேற்றப்பட்ட சராசரி வீதம் முந்திய ஆண்டின் ஆண்டுக்கு 15.6-16.9 சதவீதத்திற்கிடையிலான வீச்சுடன் ஒப்பிடுகையில் 1989 இல் ஆண்டுக்கு 16.5-18.1 சதவீதத்திற்குள் தளம்பலுற்றிருந்தது.

1988 இல் நிலவிய பணவீக்கத் தாக்கத்தினைக் கட்டுப்படுத்தும் பொருட்டும், உயர்வடைந்து செல்லும் கொடுப்பனவுப் பிரச்சினைகளுக்கு இசைந்து செல்லும் பொருட்டும் 1989 இல், அதிகாரிகள் கட்டுப்பாடான நாணயக் கொள்கைகளை அதிக அளவில் பின்பற்றுமாறு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். இவ்வாண்டில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட கொள்கை வழிமுறைகள் வங்கி வீதத்தின் மேல்நோக்கிய மீளாய்வு தனியார் துறைக்கான வர்த்தக வங்கிக் கொடுகடன்கள் மீது பகுதியளவான கட்டுப்பாடு அத்தியாவசியமற்ற இறக்குமதிகள்மீது அவற்றின் கடன் பத்திரங்களுக்கெதிராக 100 சதவீத வரம்பு பேணப்படல், திறைசேரி உண்டியல் சந்தையின் நடவடிக்கைகளை மேலும் தீவிரப்படுத்தல் என்பவற்றை உள்ளடக்கியிருந்தன. அண்மிய எதிர்காலத்தில் கொடுகடனுக்கான கேள்வியை ஊக்கமிழக்கச் செய்வதற்கு வட்டி வீதங்கள் எத்தகைய போக்கில் அமைய வேண்டும் என்பது பற்றி வர்த்தக வங்கிகளுக்கு ஒரு அறிகுறியினை வழங்கும் நோக்குடன் 1989 யூனிலிருந்து வங்கி வீதம் 10 சதவீதத்திலிருந்து 14 சதவீதத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டது. கொடுகடன் விரிவாக்க வீதத்தை மேலும் மிதமாக்கும் நோக்குடன் 1989 இன் நடுப்பகுதியில் முதன்மையல்லாத துறைகளுக்கு வர்த்தக வங்கி வழங்கும் கொடுகடன்மீது பகுதியளவான உச்சவரம்பு விதிக்கப்பட்டது. இவ் வழிமுறை நியதிகளின்படி கடன்கள், மேலதிகப் பற்றுக்கள், நிதியிடப்பட்ட இறக்குமதி ஏற்றுமதி உண்டியல்கள் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய வர்த்தகவங்கிகளின் வெளிநிற்கும் முற்பணங்கள் 1989மே 31இன் வெளிநிற்கும் மட்டத்தினை விஞ்சக் கூடாதென வர்த்தக வங்கிகள் அறிவுறுத்தப்பட்டன. எனினும், வேளாண்மை, கைத்தொழில், ஏற்றுமதி வர்த்தகம், கப்பலேற்றுகைக்கு முன்னான ஏற்றுமதி உண்டியலை நிதியிடல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கும் முன்னுரிமைத் துறைகளுக்கான கொடுகடன் வசதிகள் கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. இத்துடன் குறிப்பிட்ட கொடுகடன் திட்டங்களின்கீழ் உற்பத்தி நோக்கங்களுக்காகவும் (சிறிய நடுத்தர முதலீட்டுத் திட்டங்கள், கடன் முன்னோடித் திட்டம், கிராமிய ஏற்புத் திட்டம், சுயதொழில் வாய்ப்புத் திட்டம் போன்றவை) நீண்ட காலக் கொடுகடன் நிறுவனங்களுக்கும் வழங்கப்படும் முற்பணங்களும் அத்தியாவசிய உணவு இறக்குமதிகளுக்காகக் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனவு நிலையங்களுக்கு வழங்கப்படும் முற்பணங்களும் உச்ச வரம்பிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டன. இவ் வழிமுறைகளுடன் 1989 யூன் 15 இலிருந்து குறிப்பிடப்பட்ட ஆடம்பர, ஓரளவு ஆடம்பர விடயங்களுக்கான கடன் பத்திரங்களுக்கெதிராக 100 சதவீத வரம்பு கொண்ட வைப்புப் பேணப்படவேண்டுமென்ற தேவையும் விதிக்கப்பட்டது. இது முக்கியமாக 1989 இன் நடுப்பகுதியில் நிலவிய மோசமான சென்மதி நிலுவைக் கொடுப்பனவு நிலைமையினைக் கட்டுப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது.

திறந்த சந்தைத் தொழிற்பாடுகளைப் பொறுத்தவரை முதலாந்தர திறைசேரி உண்டியல் சந்தையில் வாராந்த ஏலங்கள் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டதுடன் அதன் மூலம் வர்த்தக வங்கிகளினதும் ஏனைய முதலீட்டாளர்களினதும் திரவத் தன்மை கொண்ட நிதியங்களுக்கு ஒழுங்கான முதலீட்டு வாய்ப்பினையும் வழங்கியது. 1989 பெப்புருவரியில் வழமையான மூன்று மாத திறைசேரி உண்டியலுடன் ஆறு மாத, பன்னிரண்டு மாத முதிர்ச்சிக் காலத்தைக் கொண்ட உண்டியல்கள் சந்தையில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. வேறுபட்ட முதிர்ச்சிக் காலங்களைக் கொண்ட திறைசேரி உண்டியல்களைக் கிடைக்கச் செய்தமை முதலீட்டாளர்களுக்குச் சிறந்த முதலீட்டுப் பட்டியல் தேர்வினை வழங்கியதுடன் பணச் சந்தையில் -மேலும் அபிவிருத்தி ஏற்படவும் வசதியளித்தது. இத்துடன், 1986 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மத்திய வங்கியின் பிரதேச அலுவலகங்களுக்கு

மட்டும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்த “முன்கூட்டியே தீர்மானிக்கப்பட்ட விலையில் திறைசேரி உண்டியலை விற்கும்முறை” இவ்வாண்டில் வர்த்தக வங்கிகளையும் மூன்று பணத் தரகர்களையும் உள்ளடக்கும் வகையில் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. இவ்வாண்டில் மத்திய வங்கியல்லா மூலங்கள் முதலாந்தர திறைசேரி உண்டியல் சந்தையில் அவற்றின் பங்கினை அதிகரிப்பதற்குப் பத்திரிகை விளம்பரங்கள் மூலம் ஊக்கமளிக்கப்பட்டது. மத்திய வங்கி அதிகரித்த விற்பனைகள் வாயிலாக இரண்டாந்தர திறைசேரி உண்டியல் சந்தையில் அதன் உடைமைகளைக் குறைத்துக் கொள்ள முயற்சித்தது. முதலாந்தர சந்தையில் திறைசேரி உண்டியல்களுக்கான வருவாயின் அசைவுகளைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் இச் சந்தையில் கழிவு, மீள் கழிவு வீதங்கள் சீராக்கப்பட்டன. இரண்டாந்தர திறைசேரி உண்டியல் சந்தையில் மொத்த விற்பனைகள் முந்திய ஆண்டின் விற்பனைகளுடன் ஒப்பிடுகையில் 15.9 சதவீதத்தினால் அதிகரித்தன. இம்மாற்றத்தின் விளைவாக வங்கியல்லாத துறைவசம் இருந்த திறைசேரி உண்டியல்களின் உடைமைகள் 1988 இன் இறுதியில் காணப்பட்ட ரூ. 660 கோடியிலிருந்து 1989 இறுதியில் ரூ. 1,550 கோடிக்கு இரு மடங்கிற்கும் மேலாக அதிகரித்தன. இதேவேளை மத்திய வங்கி வசமிருந்த திறைசேரி உண்டியல்களின் பங்கு 1988 இறுதியின் 73 சதவீதத்திலிருந்து 1989 இறுதியில் 57 சதவீதத்திற்குக் குறைக்கப்பட்டது.

சென்மதி நிலுவைக் கொடுப்பனவுகளும் நாணய நிலைமைகளும் கடுமையான நாணயக் கொள்கையினை வற்புறுத்தியபோதிலும் மத்திய வங்கி பொருளாதாரத்தின் முதன்மைத் துறைகளுக்குக் குறுங்கால, நடுத்தரகாலக் கடன் வழங்கல்களை ஊக்குவிப்பதற்காக வர்த்தக வங்கிகள், அபிவிருத்தி நிதி நிறுவனங்கள் என்பவற்றினூடாக உற்பத்தித் தேவைகளுக்கு மீள் நிதியிடல் வசதிகளைத் தொடர்ந்தும் வழங்கியது. 1989 இல் வேறுபட்ட திட்டங்கள்மீது வங்கியினால் வழங்கப்பட்ட மொத்த வெளிநின்ற மீள் நிதியிடல் 1989 இல் ரூ. 4,580 இலட்சத்தினால் அதிகரித்து ஆண்டின் இறுதியில் ரூ. 43,120 இலட்சத்தை அடைந்தது.

1989 இன் முதல் மூன்று காலாண்டுகளில் மூலதனச் சந்தை கடுமையான பின்னடைவினைக் கொண்டிருந்த போதிலும் இறுதிக் காலாண்டில் ஓரளவு மீட்சியடைந்தது. ஆண்டின் மூன்றாம் காலாண்டில் அரசியல் குழப்பங்களும் வேலை நிறுத்தங்களும் அதிகரித்தமையால் முதலீட்டாளர்கள் பங்குச் சந்தை நடவடிக்கைகளைத் தவிர்த்து உடனடியாகப் பணமாக மாற்றக்கூடிய திரவச் சொத்துக்களைக் கட்டியெழுப்ப முயற்சித்தனர். இதனால் 1989 இல் சந்தையின் மொத்தக் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் முந்திய ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகையில் மூன்றில் ஒரு பங்கினால் வீழ்ச்சியடைந்தன. இவ்வாறே குறைவான வர்த்தக நடவடிக்கைகளைப் பிரதிபலிப்பதாய் சந்தையில் வர்த்தகம் செய்யப்பட்ட பங்குகளின் மொத்த எண்ணிக்கையும் 1988 இன் 130 இலட்சத்திலிருந்து 1989 இல் 120 இலட்சத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்தது.

1980 களின் முதல் அரைப் பகுதியில் சராசரியாக சுமுகமான வீதத்தில் 5 சதவீதத்திலும் கூடிய அளவினால் வளர்ச்சியடைந்த இலங்கைப் பொருளாதாரம் அதன் பின்னர் தொடர்ச்சியான அரசியற் குழப்பங்கள், இயற்கையின் பாதகமான தன்மைகள் என்பன காரணமாகத் தேய்வடையும் போக்கிற்கான அறிகுறிகளைக் காட்டியது. குறிப்பாக அரசியற் குழப்பங்கள் சொத்துக்களுக்கும் மூலதன இழப்புக்களுக்கும் பரவலான சேதத்தை விளைவித்தும் கண்முடித்தனமான வேலை நிறுத்தங்கள், நீண்ட காலத்திற்கு மூடப்படுதல் என்பன காரணமாக வெளியீட்டில் இழப்புக்களை ஏற்படுத்தியும் பொருளாதாரத்தினைப் பலிகொண்

டது. இதில் ஆக மோசமாக விளங்கியது முதலீடு, வளர்ச்சி என்பனவற்றுக்கான தூண்டுதலையும் வேகத்தினையும் கடுமையாக மழுங்கச் செய்த உறுதியற்ற மந்தமான சூழ்நிலையேயாகும். இதன் விளைவாக 1986-1988 காலப்பகுதியின் உண்மையான சராசரி வளர்ச்சி வீதம் 3 சதவீதத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்தது. இதேவேளை 1986 இலிருந்து மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 11 சதவீதத் திற்குக் கூடுதலான வருடாந்த வரவு செலவுத் திட்டக் குறையைக் கொண்டிருந்த தொடர்ச்சியானதும் நிலையானதுமான இறை விரிவாக்கத்தின் பின்னணியில் 1989 இன் உதயமானது அதிகமான குறிகாட்டிகள் இடர்ப்பாடான அறிகுறிகளை வழங்கியதன் வாயிலாக முக்கிய பேரண்ட சமமின்மையொன்று தோன்றியமையைக் காட்டியது. அத்தகைய பேரண்ட மாறிகளுடன் தொடர்புடைய மிக மோசமான அறிகுறிகளாக விளங்கியவை நாணய விரிவாக்கம், பணவீக்க வீதம், வர்த்தகத்திலும் கொடுப்பனவிலும் ஏற்பட்ட குறைகள், வெளிநாட்டுச் செலாவணி ஒதுக்குகளின் மட்டம், இறக்குமதி இயலாமை என்பனவாகும். 1988 இன் இறுதியில் அலுவலர் வெளிநாட்டுச் செலாவணி ஒதுக்குகள் 6 வாரங்களுக்கான இறக்குமதிகளுக்கு மட்டும் சமமான அளவிற்கு வீழ்ச்சியடைந்த வேளையில் வெளிநாட்டுப் படுகடன் மீதான பணிக் கொடுப்பனவுகள் பொருட்கள் பணிகளின் ஏற்றுமதியில் 28 சதவீதத்திற்கு உயர்வடைந்தன.

நலிவுற்ற இப் பொருளாதாரப் பின்னணியில், நாட்டின் பேரண்டப் பொருளாதாரச் சமமின்மையை வழிப்படுத்துவதற்கு அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய நடுத்தரகால சீராக்க நிகழ்ச்சித் திட்டத்தினை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியது அவசியமாயிற்று. உண்மையில் தேர்தல் ஆண்டிற்குரிய சமமைகளின் கடினமான கட்டுக்கடங்காத தன்மையையும் தொடர்ச்சியான உள்நாட்டுக் குழப்பங்கள் வரவு செலவுத் திட்டத்தின்மீது ஏற்படுத்திய கடினமான கேள்வியையும் எடுத்துக் காட்டும் விதத்தில் அமைந்த 1988 இல் தொடங்கப்பட்ட சீராக்க நிகழ்ச்சித் திட்டத்தினது மீளாய்வின் வடிவத்தினை இது எடுக்க வேண்டியிருந்தது. இந் நிகழ்ச்சித் திட்டம் மோசமடைந்து செல்லும் வெளிநாட்டுக் கொடுப்பனவு நிலைமையினைக் கட்டுப்படுத்தல், இறைச் சமநிலையில் பாதுகாப்பான மட்டத்தினை அடைதல், தாங்கக்கூடிய பணவீக்க மட்டத்துடன் பொருத்தமான மட்டத்தில் நாணய விரிவாக்க வீதத்தை மிதமாக்குதல் என்பனவற்றினைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் பொருளாதாரத்தை உறுதிப்படுத்துவதனை அடிப்படைக் குறிக் கோளாகக் கொண்டிருந்தது. நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் முக்கிய கூறுகள் (1) செலவைக் கட்டுப்படுத்தி அரசிறைச் செயலாற்றத்தினை முன்னேற்றுவதன் மூலம் இறைப் பற்றாக்குறையைப் படிப்படியாகக் குறைத்தல். 1989 இல் முழுமையான வரவு செலவுத் திட்டக் குறையை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 12.5 சதவீதத்திற்கும், 1990 இல் மேலும் 10 சதவீதத்திற்கும் குறைப்பதனை எதிர் பார்த்தல், (2) மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் நடைமுறைக் கணக்குக் குறையை 1989 இல் ஏறக்குறைய 10 சதவீதத்திற்கும் 1990 இல் மேலும் 9 சதவீதத்திற்கும் கட்டுப்படுத்தல், (3) பணவீக்கம் 1989 இல் ஏறக்குறைய 12 சதவீதத்திற்குக் கட்டுப்படுத்தப்படுமென்றும் 1990 இல் இது மேலும் 10 சதவீதத்திற்கு வீழ்ச்சியடையுமென்றும் எதிர்பார்த்தல். (4) நிருவகிக் கப்பட்ட விலைகளைச் சீராக்குவதன் மூலம் உள்நாட்டுச் செலவு, விலை என்பவற்றின் உருத் திரிபுகளைத் திருத்தியமைத்தல். (5) கொடுகடன் வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தலும் நிதியியல் துறையைச் சீர்திருத்தல் (6) நெகிழ்ச்சித் தன்மை கொண்ட செலாவணி வீத முகாமைத்துவம். (7) அரசு தொழில் முயற்சிச் சீர்திருத்தம். (8) மேலதிக அலுவலர்களைக் குறைப்பதற்காக அரசுதுறைப் பணியைச் சீர்திருத்தல் என்பவற்றைக் கொண்டிருந்தன. இவ்வாறாகப் பல

முக்கிய கொள்கை முயற்சிகளை உள்ளடக்கியிருந்த இந் நிகழ்ச்சித் திட்டமானது பொருளாதாரத்தைத் திரும்பவும் அதன் நீண்டகால வளர்ச்சிப் பாதைக்கு மாற்றும் நோக்குடன் பேரண்டப் பொருளாதார உறுதிப்பாட்டை மீண்டும் அடைவதனை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. குறிப்பாக நாணயக் கொள்கையானது மிக விரைவில் நாணய, விலைஉறுதித்தன்மை மீண்டும் அடையப்படவேண்டிய தேவையைக் கருத்திற்கொண்டு வழிநடத்தப்பட்டது.

கிடைக்கத்தக்கதாகவுள்ள சான்றுகள் உறுதிப்பாட்டு நிகழ்ச்சித் திட்டம் பெரும்பாலும் செயல்படுத்தப்படுவதாகவும், பொருளாதாரத்தில் கணிசமான அளவு உறுதிப்பாட்டை மீண்டும் கொண்டுவர உதவுமெனவும் காட்டுகின்றன. பொருளாதார உறுதிப்பாட்டிற்கான முயற்சிகள் 1989 இன் இறுதி மாதங்களில் பாதுகாப்பு நிலைமையின் விரைவான முன்னேற்றத்தினால் மேலும் உத்வேகம் பெற்றது. இச் சந்தர்ப்பத்தில் பெரும்பாலான முக்கிய பேரண்டப் பொருளாதாரக் கூறுகள் திட்டமிட்டபடி அல்லது அதனைவிடச் சிறப்பாக 1989 இல் செயலாற்றின. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் வரவு செலவுத் திட்டக்குறை இலக்கிடப்பட்ட அளவான 12.5 சதவீதத்திற்கு மாறாக 10.4 சதவீதத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்த வேளையில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 4.1 சதவீதமாக விளங்கிய வரவு செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறையின் விரிவாக்க நிதியிடல் முற்றாக இல்லாமல் செய்யப்பட்டது. வரவு செலவுத் திட்டச் செயலாற்றத்தில் ஏற்பட்ட இம் முன்னேற்றம் பெரும்பாலும் முன்னேற்றமான அரசிறைச் சேமிப்பு, அரசின் செலவு மீதான கடுமையான கட்டுப்பாடுகள், குறிப்பிட்ட மூலதனச் செலவுக் கடப்பாடுகள் பிற்போடப்பட்டமை என்பவற்றின் மூலம் ஏற்பட்டது. இதே வேளை ஒதுக்குப் பணத்தின் வளர்ச்சி 1988 இன் 33 சதவீதத்துடன் ஒப்பிடுகையில் 5 சதவீதத்தில் பேணப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து குறுகிய பண நிரம்பலின் (M 1) ஆண்டுக்கான வளர்ச்சி வீதம் 1988 இன் 29 சதவீதத்திலிருந்து 1989 இல் 9 சதவீதத்திற்குக் கணிசமாக வீழ்ச்சியடைந்த வேளையில் விரிந்த பணநிரம்பலின் (M 2) வளர்ச்சி வீதம் ஓரளவிற்கு இதையொத்ததாக 1988 இன் 16 சதவீதத்திலிருந்து 1989 இல் 12 சதவீதம் கொண்ட வீழ்ச்சியைப் பதிவு செய்தது. பணநிரம்பலின் வளர்ச்சி வீதத்தில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி முக்கியமாக அரசு, தனியார் துறை ஆகிய இரண்டிற்குமான உள்நாட்டுக் கொடுகடன் விரிவாகத்தில் ஏற்பட்ட கணிசமான குறைப்புக் காரணமாக ஏற்பட்டதாகும். முன்னேற்றமான பண முகாமைத்துவம், செலவை ஒழுங்குமுறைப்படுத்தி மேற்கொண்டமை போன்றவற்றால் அரசு, அதன் கடன்பாட்டுத் தேவைகளைக் குறைத்த வேளையில் மத்திய வங்கியின் தீவிரமான திறந்த சந்தைத் தொழிற்பாட்டுக் கொள்கையானது அதன் திறைசேரி உண்டியல்களின் உடைமைகளில் குறிப்பிடத்தக்களவு பங்கினை மத்திய வங்கியல்லா மூலங்களுக்குத் திருப்ப வழிவகுத்தது. இது 1989 இல் வரவு செலவுத்திட்ட நோக்கங்களுக்கான வங்கி நிதியிடலை முற்றாக இல்லாமல் செய்தது. இதேவேளை அத்தியாவசியமற்ற நோக்கங்களுக்கான தனியார் துறைக் கொடுகடன்கள் மீது தற்காலிக அளவு ரீதியான கட்டுப்பாடுகளும் விதிக்கப்பட்டன. இது தீவிரமான திறந்த சந்தைத் தொழிற்பாட்டுக் கொள்கையுடன் இணைந்து இவ்வாண்டில் தனியார் துறைக்கான கொடுகடன் வளர்ச்சி வீதத்தினை மிதப்படுத்தும் ஒரு கருவியாக விளங்கியது.

இதன் காரணமாக சாதகமான நாணய, வரவு செலவுத்திட்ட அபிவிருத்திகள் சென்மதி நிலுவையிலும், விலைகளிலும் நியாயமான உறுதிப்பாட்டினை அடைவதற்கு உதவின. இவ்வாண்டில் நடைமுறைக் கணக்குக்குறை மொத்த

உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 10 சதவீதமாக இலக்கிடப்பட்ட போதிலும் முன்னேற்ற மடைந்த நிலைமைகள் 1989 இல் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 9 சதவீதங் கொண்ட குறைவான குறையை ஏற்படுத்தின. வங்கித்தொழில்துறையின் மொத்த வெளிநாட்டுச் சொத்துக்கள் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் ரூ. 1,840 கோடியிலிருந்து 1989 இறுதியில் ரூ. 2,170 கோடிக்கு உயர்வடைந்து நாட்டின் இறக்குமதி இயலளவை 3 மாதங்களின் இறக்குமதி அளவிற்கு உயர்த்தின. சென்மதி நிலுவையின் திரண்ட பற்றாக்குறை தொடக்கத்தில் எதிர்பார்க்கப்பட்ட மிகவும் உயர்ந்த அளவு இலக்கான சிஎஉ 1,700 இலட்சங் கொண்ட குறையிலிருந்து 1989 இல் சிஎஉ 670 இலட்சத்திற்குக் குறைக்கப்பட்டது. 1988 இன் 14 சதவீதமாக விளங்கிய சராசரி ஆண்டுப் பணவீக்க வீதம் 1989 இல் 12 சதவீதத்திற்கு சிறிது குறைவான அளவிற்குக் குறைக்கப்பட்டது. எனினும் முக்கியமாக நிரம் பலில் ஏற்பட்ட தடங்கல்கள், சில குறிப்பிட்ட நிருவகிக்கப்படும் விலைகள் அவற்றில் உண்மையான செலவுகளைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் மேல் நோக்கித் திருத்தியமைக்கப்பட்டமை என்பன காரணமாக ஆண்டின் இறுதிக் காலாண்டில் சந்தையில் முக்கிய உணவு விடயங்களின் விலைகள் உயர்வடைந்தன.

பொதுவாக இதுவரையில் காணப்பட்ட சான்றுகளின்படி 1989 இல் உறுதிப் படுத்தல் நிகழ்ச்சித் திட்டம் பொதுவாகத் திருப்திகரமாகத் தொழிற்பட்டுள்ளது. ஒருபுறம் பாதுகாப்புச் செலவு மீதான சிக்கனத்திற்குத் தடையாக அமைந்த தொடர்ச்சியான உள்நாட்டுக் குழப்பத்திற்கும், மறுபுறம் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பாதித்த பாதகமான இயற்கை காரணிகளுக்கும் மத்தியில் இத்தகைய உறுதிப்பாடு அடையப்பட வேண்டியிருந்தமை உறுதிப்பாட்டு முயற்சிகளுக்கு மேலும் ஒரு அறைகூவலாக அமைந்தது. இதன் பின்னணியிலேயே உறுதிப்படுத்தல் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் வெற்றி நோக்கப்படல் வேண்டும். பொருளாதார உறுதிப் பாட்டில் 1989 இல் பெறப்பட்ட நன்மைகள் 1990 ஆம் ஆண்டுகளில் நிலையான பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு அத்திவாரமிடுமென்பதில் சந்தேகமில்லை.

1989 இல் பொருளாதார உறுதிப்பாட்டில் அடையப்பட்ட முன்னேற்றம் பாராட்டத்தக்கதொன்றாயினும் அதிகமான வேலைகளை இன்னமும் மேற் கொள்ளவேண்டியுள்ளன. உதாரணமாக, இறைவழிமுறையினை மிதப்படுத்தியதன் மூலம் அடையப்பட்ட உறுதி நிலைப்பாட்டுப் பெறுபெற்றிலிருந்து கிடைத்த நன்மைகள் சிதறடிக்கப்படாதிருக்கும் பொருட்டு குறைச் சீராக்கமும், அமைப்பு ரீதியான வழிமுறைகளும் தொடர்ந்து, மேற்கொள்ளப்படவேண்டியது அவசியமாகும். பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையிலும் வெளிநாட்டுத் துறையின் செயலாற்றத்தை முன்னேற்றும் வகையிலும் நாணயக்கொள்கையானது தொடர்ந்தும் செயற்படுத்தப்படும். அதிகாரிகளின் குறிக்கோள் இலக்கிடப்பட்ட பணவீக்க வீதத்தில் பெயரளவிலான மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி வளர்ச்சி வீதத்துடன் ஒத்த வகையில் நாணய விரிவாக்கத்தை வைத்திருப்பதேயாகும். புதிய முறைகள், சேமிப்பு, முதலீடு என்பவற்றுக்கு ஊக்கமளிப்பதன் மூலம் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கான ஊக்குவிப்புக்களை வழங்கும் சூழ்நிலையை உருவாக்கவேண்டியது முக்கியமானதாகும். நிகழ்கால நுகர்வினை விட்டுக்கொடுப்பதன் மூலம் எதிர்காலத்தில் போதியளவு வெகுமதியைப் பெற முடியுமென மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க வகையில் நம்புவார்களாயின் சந்தைகள் இப்பணிகளை மிகவும் தாக்கமுள்ள வகையில் நிறைவேற்ற முடியும். உயர்ந்தளவான சேமிப்பும் மூலதனத் திரட்டும் மேலதிக அபிவிருத்திக்கான உற்பத்தி இயலளவையும் வாய்ப்பினையும் அதிகரிக்கும். பணவீக்கம் இச்செயல்முறையை மறைமுகமாக அளித்துவிடுகின்றது. பணவீக்க வீதம் அதி உயர்வாக அமைகையில் மக்கள்

பொருளாதார நடவடிக்கைகளை மேம்படுத்தும் உற்பத்தித்திறன் மிக்க சொத்துக் கள் மீதான நிதியியல் கருவிகள் அல்லது உரிமைப் பங்குகளிலன்றி வெளிநாட்டு நாணயங்கள், பொருட்கள் அல்லது உண்மைச் சொத்துக்களிலேயே தமது சேமிப்புக்களை முதலிட முயற்சிப்பர். எனவே, பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சி வேகத்தைப் பேணுவதற்குப் பணவீக்க வீதத்தினைத் தாங்கக்கூடிய மட்டத்தில் பேண வேண்டியது மிக முக்கியமான விடயமாகும்.

சில பின்னடைவுகளினதும் அதிக தொல்லைகள் மிக்கதுமான நிலைமைகளின் மத்தியிலும் இலங்கைப் பொருளாதாரம் நாட்டின் இறைத் தொழிற்பாட்டு அமைப்பு ரீதியான பிரச்சனைகளைக் கையாள்வதில் பாராட்டத்தக்க ஆரம்ப முயற்சியினை மேற்கொண்டுள்ளது. பரந்த அடிப்படையிலான பெருமளவு வழிமுறைகள் 1990-91 இல் நடைமுறைப்படுத்தப்படும். இவ்வழிமுறைகள் நிதியியல் சமயின்மைகளை மேலும் திருத்தியமைத்து நிலையான பொருளாதார விரிவாக்க காலத்திற்கு அத்திவாரமிடும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. புதிய உத்தியில் நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் தனியார்துறை பெருமளவு ஈடுபாடு கொள்ளும் அதேவேளையில் வெளிநாட்டு மூலங்களிலிருந்து அதிகளவு பங்களிப்பு வெளிக் கொணரப்படும். முதலீடுகளைப் பொறுத்தவரை தொடர்ச்சியான உள் நாட்டுக் குழப்பங்கள் காரணமாக அமைப்பு ரீதியிலான வழிமுறைகள் இதுவரை அவ்வளவு தாக்கத்தைக் கொண்டிராவிடினும் பாதுகாப்புநிலை முன்னேறியதும், அவை எதிர்வரும் மாதங்களில் வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்கள் மத்தியில் கணிசமான ஆர்வத்தினை உருவாக்கலாம்.